ПРОЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЕДНАЙЦЕСЯ!

ЗАРА

ОРГАН БРЭСЦКАГА АБКОМА КП(б)Б І АБЛАСНОГА СОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

№ 132 (503) || Субота, 7 чэрвеня 1941 г. || Цана 15 кап.

Чарговы прызыў у школы фабрычна-заводскага абучэння

(Гутарка з начальнікам Галоўнага ўпраўлення працоўных рэзерваў пры СНК СССР тав. П. Г. МАСКАТАВЫМ).

5 чэрвеня пачаўся чарговы прызыў гарадской і сельскай моладзі ў школы ФЗА шасцімесячнага тэрміна абучэння. На змену першаму выпуску павучаючыхся, толькі што пакінуўшых сцены школ, прыходзіць новае папаўненне — 350 тысяч юных грамадзян соцыялістычнай радзімы. Упершыню ў справе стварэння дзяржаўных працоўных рэзерваў прымуць удзел Латвійская, Літоўская, Эстонская і Малдаўская совецкія рэспублікі, Драгобычская, Львоўская, Ровенская, Тарнопальская і Чэрнавіцкая вобласці, у якіх зусім яшчэ нядаўна моладзь не знаходзіла сабе работы.

Чэрвеньскі прызыў будзе праходзіць у некалькі іншых умовах. Прызыўныя камісіі і грамадскія арганізацыі маюць зараз наглядныя прыклады для папулярызацыі новай сістэмы вытворчага абучэння. Першы выпуск павучаючыхся школ ФЗА даў соцыялістычнай прамысловасці падрыхтаванае папаўненне рабочага класа. Многія выхаванцы школ фабрычна-заводскага абучэння сталі майстрамі сваёй справы ў поўным сэнсе гэтага слова. Расказаць прызываемай моладзі аб вопыце вытворчага абучэння, пазнаёміць яе з дасягненнямі школ — задача не толькі прызыўных камісій, але і самай шырокай грамадскасці.

Выканкомам раённых Советаў дэпутатаў працоўных неабходна перасцерагчы прызыўныя камісіі ад паўтарэння памылак. Упраўленні працоўных рэзерваў гарадоў, абласцей, краёў і рэспублік, кіраўнікі школ ФЗА павінны штодзённа дапамагаць раённым прызыўным камісіям.

З 1-га ліпеня школы ФЗА прыступаюць да заняткаў з новым наборам навучаючыхся.

Кіраўнікі школ фабрычна-заводскага абучэння абавязаны цяпер-жа паклапаціцца аб тым, каб з першага-ж дня заняткаў арганізаваць нармальнае вытворчае абучэнне навучаючыхся чэрвеньскага набору.

(ТАСС).

Палепшыць работу камісій гаркома і райкомаў комсамола

Перабудова работы комсамольскіх органаў у адпаведнасці з рашэннямі XI пленума ЦК ВЛКСМ унесла ажыўленне ў жыццё комсамола, палепшыла сувязь кіруючых комсамольскіх органаў з шырокімі масамі комсамольцаў і моладзі, забяспечыла ўцягненне маладых комсамольцаў у актыўную грамадскую дзейнасць.

Камісіі райкомаў пасля пленума абкома комсамола некалькі палепшылі сваю работу. Добра працуе камісія па рабоце сярод школьнай моладзі і піонераў Пружанскага РК ЛКСМБ (старшыня тав. Трафілава). У камісію выбрана 9 чалавек. Усе гэтыя людзі любяць дзетвару, ведаюць жыццё школы. У большасці гэта настаўнікі, важатыя, актывісты. Камісія мае каля 30 чалавек актыва з ліку комсамольцаў прадпрыемстваў, устаноў. Члены камісіі і яе актыў часта бываюць не толькі ў гарадскіх, але і ў сельскіх школах, дзіцячых дамах. Камісія ведае, чым жыве школа, своечасова дапамагае настаўнікам у іх выхаваўчай рабоце сярод навучаючыхся. Камісія праверыла становішча палітыка-масавай выхаваўчай работы на педагагічных курсах і ў дзіцячым доме. Яна выявіла, што там вельмі нізкая дысцыпліна, і дабілася абмеркавання гэтага пытання ў аддзеле народнай асветы. Пасля гэтага былі прыняты канкрэтныя меры па ўмацаванню дысцыпліны на педкурсах і ў дзіцячым доме.

Камісія многа дапамагае важатым піонерскіх атрадаў. Сістэматычна праводзяцца семінары, аказваецца дапамога важатым у школе. Вялікую ўвагу ўдзяляе камісія рабоце з бацькамі. Для бацькоў праведзены гутаркі на тэмы: сям'я і школа, аб комуністычным выхаванні дзяцей і г. д. Уся гэта работа садзейнічае палепшанню дысцыпліны, якасці вучобы, удзелу навучаючыхся ў грамадска-палітычным жыцці. Калі ў пачатку навучальнага года ў школах Пружанскага раёна было 350 піонераў, то зараз іх больш 1200. Навучальны год комсамольцы і піонеры заканчваюць на добра і выдатна і ў гэтым вялікая заслуга камісіі.

Ёсць добра працуючыя камісіі і ў другіх райкомах комсамола. Напрыклад, камісія па прапагандысцкай і агітацыйнай рабоце Брэсцкага гаркома комсамола, ваенна-фізкультурная камісія Маларыцкага раёна і другія з'яўляюцца сапраўднымі важакамі комсамольскіх мас, праяўляюць многа ініцыятывы ў сваёй рабоце.

Аднак у рабоце многіх камісій райкомаў комсамола ёсць буйныя недахопы. Гэтыя недахопы заключаюцца ў наступным: яшчэ і да гэтага часу ва многіх райкомах камісіі арганізацыйна не аформлены. Ёсць факты няправільнага камплектавання камісій. Членамі камісіі зацвярджаюцца нават і завочна безініцыятыўныя, непісьменныя людзі. Райкомы часта змяняюць іх і зацвярджаюць другіх, такіх-жа непадрыхтаваных. Так, у Брэсцкім гаркоме састаў камісіі па прапагандзе мяняўся два разы, а старшыні тры разы. Ружанскі РК ЛКСМБ зацвердзіў старшынёй камісіі па прапагандзе тав. Станкевіча. Райком не ўлічыў, што тав. Станкевіч з'яўляецца членам райкома, намеснікам сакратара райкома і сакратаром пярвічнай комсамольскай арганізацыі райвыканкома. У выніку атрымалася, што і камісія не работае і аслабла работа пярвічнай арганізацыі. Тав. Станкевіч, маючы многа даручэнняў, нашоў «выхад»—ён не работае ні ў камісіі, ні ў пярвічнай арганізацыі.

Камісіі прымяняюць няправільныя метады работы. Замест таго, каб дапамагаць пярвічным комсамольскім арганізацыям у выкананні рашэнняў райкома, гаркома і вышэйстаячых комсамольскіх органаў, камісіі заняліся толькі кантролем, забываючы аб дапамозе, а ў горшым выпадку займаюць пазіцыю пабочных назіральнікаў.

Камісія па прапагандысцкай і агітацыйнай рабоце Бляшчэльскага райкома (старшыня Ткачэнка) за пяць месяцаў свайго існавання не дапамагла ў арганізацыі палітвучобы ні адной комсамольскай арганізацыі, не паставіла на бюро райкома ніводнага пытання па авалодванню большавізмам комсамольцамі. Члены камісіі не бываюць у пярвічных арганізацыях, не вучацца і пагэтаму баяцца гутарыць з комсамольцамі па тэарэтычных пытаннях. Некаторыя райкомы і зараз няправільна разумеюць рашэнне XI пленума ЦК ВЛКСМ. Яны абмежаваліся стварэннем камісій. Не выпадкова, што многія з іх у сваёй рабоце па выхаванню комсамольцаў і моладзі прымяняюць старыя метады. Работа па ранейшаму праводзіцца без шырокага прыцягнення комсамольскага актыва. Камісіі за малым выключэннем не маюць актыва, а ў асобных раёнах і самі камісіі малалікія. Напрыклад, у Косаўскім райкоме ў саставе камісіі па 3—6 чалавек, замест 7—10.

У практыцы сваёй работы камісіі дапускаюць адміністраванне. Часта бывае так: бяруцца за адну справу і ўпускаюць другія пытанні работы. Камісія Косаўскага райкома комсамола, заняўшыся работай культасветных устаноў, упусціла ліквідацыю пісьменнасці і малапісьменнасці сярод насельніцтва. Не ўсе камісіі правільна плануюць сваю работу. Адны камісіі пачынаюць сваю працу толькі тады, калі набліжаецца свята. Да такіх адносіцца камісія Косаўскага РК ЛКСМБ. Камісіі Брэсцкага гаркома комсамола кінуліся ў другую крайнасць. Яны бясконца правяралі арганізацыі, не абагульняючы вопыт работы арганізацый, не аказваючы неабходнай дапамогі ім. Ёсць і такія камісіі, якія ў плане прадугледжваюць пастаноўку ўсё новых і новых пытанняў, выпрацоўку рашэнняў, але не правяраюць, як выконваюцца раней вынесеныя рашэнні, намечаныя мерапрыемствы.

Многія камісіі вельмі слаба займаюцца выхаваўчай, ваеннай, антырэлігійнай прапагандай і інтэрнацыянальным выхаваннем моладзі. Члены камісій вельмі рэдка выступаюць з дакладамі перад моладдзю. Усе гэтыя недахопы ў рабоце камісій можна растлумачыць тым, што райкомы комсамола слаба кіруюць імі. Планы работы камісій у асобных райкомах (Бляшчэльскім, Шараўскім) не разглядаюцца на пасяджэннях райкомаў. Райкомы не слухаюць таксама справаздачы аб выкананні складзеных планаў.

У асобных райкомах (Антопальскі) бясконца робяць пасяджэнні, часта падмяняючы іх або капіруючы работу райкома комсамола. Сакратар Высокаўскага РК ЛКСМБ тав. Палякоў недацэньвае камісій, падмяняе іх сам. Кіраўнікі асобных райкомаў комсамола, як правіла, не знаёмяць старшынь і членаў камісій з рашэннямі вышэйстаячых комсамольскіх органаў, не запрашаюць членаў камісій на пасяджэнні райкомаў, не кантралююць работу камісій, не праводзяць перыядычных семінараў. Кіруючым комсамольскім органам неабходна сур'ёзна заняцца работай камісій і рашуча палепшыць кіраўніцтва імі.

Перш за ўсё неабходна арганізацыйна аформіць камісіі, дабіцца іх пастаяннага састава. Члены камісій не павінны падбірацца райкомамі, яны павінны рэкамендавацца пярвічнымі комсамольскімі арганізацыямі. І арганізацыя, паслаўшая актывіста ў камісію, павінна кантраліраваць яго дзейнасць і патрабаваць ад яго работы. Старшыні камісій павінны зацвярджацца на пленумах райкомаў, гаркомаў комсамола і змяшчацца пленумам пасля справаздачы аб рабоце.

Райкомы павінны штодзённа кіраваць камісіямі, дапамагаць у рабоце, заахвочваць ініцыятыву перадавікоў, мацаваць іх аўтарытэт. Трэба арганізаваць вучобу членаў камісій, абмен вопытам работы, запрашаць на пасяджэнні райкома, знаёміць з рашэннямі вышэйстаячых комсамольскіх органаў.

Камісіі абавязаны састаўляць план работы, выходзячы з запатрабаванняў комсамольскіх арганізацый. Кожны член камісіі павінен мець пэўны ўчастак работы і за яго несці адказнасць перад райкомам. Члены камісіі не павінны ператварацца ў інструктараў райкомаў. Неабходна, каб кожны з іх дапамагаў пярвічным арганізацыям у іх рабоце. Камісіі могуць заслухоўваць справаздачы сакратароў комсамольскіх арганізацый, але не могуць прымаць рашэнняў. Яны ўносяць свае прапановы на пасяджэнне райкома, інфарміруюць райком аб становішчы спраў у арганізацыях.

Райкомы КП(б)Б да гэтага часу мала ўдзяляюць увагі рабоце камісій. Аддзелы прапаганды і ваенныя аддзелы райкомаў партыі маюць справу з сакратарамі райкомаў комсамола і забываюць старшынь камісій, не цікавяцца іх работай, не кантралююць яе. Трэба, каб аддзелы райкомаў партыі часцей цікавіліся работай камісій райкомаў комсамола, штодзённа дапамагалі ім.

Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР

АБ НАЗНАЧЭННІ ТАВ. ЯРАНЦЭВА В. Н. НАРОДНЫМ КАМІСАРАМ ЗЕМЛЯРОБСТВА БССР

Назначыць тав. Яранцава Васілія Нікалаевіча Народным Камісарам Земляробства БССР

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР,
Н. НАТАЛЕВІЧ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР,
Л. ПАПКОЎ.

6 чэрвеня 1941 г.
г. Мінск.

ДРУЖНАЙ ПАДПІСКАЙ НА ПАЗЫКУ ПРАЦОЎНЫЯ НАШАЙ ОБЛАСЦІ ДЭМАНСТРЫРУЮЦЬ СВАЮ ЛЮБОЎ ДА РАДЗІМЫ, СВАЮ АДДАНАСЦЬ ПАРТЫІ ЛЕНІНА — СТАЛІНА

Лік падпісчыкаў павялічваецца

Падпіска на пазыку па Кобрынскаму раёну праходзіць са ўсёўзрастаючымі тэмпамі.

На 4 чэрвеня па гораду падпісалася на пазыку 3.332 чалавекі на 731.905 рублёў, з гэтай сумы ў лік падпіскі ўжо ўнесена 4.510 рублёў.

Па вёсцы на гэты дзень падпісалася на пазыку 3.619 чалавек на суму 123.440 рублёў, з іх 20.856 рублёў унесена пры падпісцы.

Многія ўпаўнаважаныя на сваіх участках заканчваюць падпіску. Упаўнаважаны тав. Ільясюк Барыс Грыгоравіч ахапіў падпіскай на пазыку 69 чалавек. Агульная сума падпіскі на яго ўчастку складае 2.660 руб., з іх 903 рублі ўжо ўнесена наяўнымі.

Жыхары яго ўчастка сяляне Рынберг Цалько, Лось Пётр, Лось Сцепаніда, Карліцкая Пелагея падпісаліся на 100 рублёў кожны.

Упаўнаважаны па вёсцы Малыя Лепяты тав. Іпачук Фёдар ахапіў падпіскай 16 чалавек на 1000 рублёў, з якіх ужо ўнесена 410 рублёў. Заканчвае падпіску і ўпаўнаважаны па вёсцы Дубовае, Лепятоўскага сельсовета, тав. Кавальчук.

Добра ідзе падпіска на пазыку ў калгасах раёна. Калгаснікі калгаса імені Молатава ў колькасці 40 чалавек падпісаліся на 2.850 рублёў, ўнёсшы 355 рублёў. Падпіска працягваецца.

Н. Балобін.

Народная пазыка

Ужо сама явка на мітынг сведчыла аб адносінах калектыва рабочых Брэсцкага горпрамкамбіната да дзяржаўнай пазыкі—як ніколі работнікі прыйшлі поўнасцю і своечасова.

Выступленні на мітынгу сведчылі аб росце палітычнай свядомасці рабочых, якія аднадушна адабралі выпушчаную пазыку. Рабочы тав. Зіскоўскі гаварыў: «Мы дасм у пазыку самім сабе. З радасцю падпісваюся на месячны заработак». Тав. Шышкоўскі гаварыў аб цяжкім лёсе рабочых у капіталістычных краінах, аб жудасцях другой імперыялістычнай вайны і неабходнасці няспынна павышаць абараназдольнасць СССР.

З цікавай прамовай выступіў тав. Данілавіч. Ён успамінаў пазыкі, выпускаўшыяся ў панскай Польшчы. Куды дзяваліся гэтыя сродкі? У канцы канцоў ясна вельможныя міністры і генералы запакавалі гэтыя народныя грошы і ўцяклі з імі за граніцу, накінуўшы народ на волю лёсу. Мы сваімі вачыма бачым, на што совецкі ўрад скарыстоўвае сродкі ад пазык. Таму так дружна, з такім энтузіязмам працоўныя падпісваюцца на народную пазыку.

Падпіска прайшла паспяхова. Па камбінату падпісалася 80 чалавек на суму 17.925 рублёў.

Я. Бунэнбойм.

Сваёй роднай дзяржаве ў пазыку

Рабочыя і служачыя Макранскага сельпо (Маларыцкі раён) у колькасці 19 чалавек адразу-ж пасля перадачы па радыё пастановы Ўрада аб выпуску новай пазыкі, падпісаліся кожны на 100 процантаў месячнага заработку. Дружна прайшла падпіска і ў калектыве работнікаў упаўнаркамзага. Усе 14 чалавек падпісаліся на месячны заработак.

Паспяхова ідзе падпіска і сярод вясковага насельніцтва. У Шарашэўскім раёне па Сухапольскаму сельсовету падпіска на пазыку дасягнула 18.030 рублёў, з іх унесена пры падпісцы 3.100 рублёў. Вялікую работу па праведзенню падпіскі ў гэтым сельсовеце правёў упаўнаважаны РК КП(б)Б тав. Кулікоўскі. Упаўнаважаны па падпісцы вёскі Андрыянка, гэтага-ж раёна, Масайла Пракофій ахапіў падпіскай на пазыку ўсіх працаздольных па сваёму ўчастку. Сума падпіскі склала 2.315 рублёў, з іх 945 рублёў унесена пры падпісцы.

У Слохаўскім сельсовеце, Сямяціцкага раёна, у мінулым годзе сума падпіскі на пазыку складала 3.600 рублёў. У гэтым годзе падпіска на пазыку ўжо складае 7 тысяч рублёў.

А. Несветаеў.

9.925 РУБЛЁЎ У ПАЗЫКУ ДЗЯРЖАВЕ.

Настаўніцкі калектыў польскай НСШ № 1 г. Брэста з вялікай радасцю сустрэў пастанову Ўрада аб выпуску новай пазыкі. Пасля адбыўшагася мітынга камісія садзейнічання прыступіла да праведзення падпіскі на пазыку. Першай падпісалася на свой месячны заработак настаўніца тав. Пятручык. Яе прыкладу паследвалі ўсе настаўнікі.

Падпіска па калектыву гэтай школы прайшла арганізавана. Агульная сума падпіскі складае 9.925 рублёў.

А. Жабін.

Ход падпіскі на пазыку па областці

На 6 чэрвеня агульная сума падпіскі па вобласці на пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск чацвертага года) па рабочых і служачых складае 14 мільёнаў 293 тысячы рублёў, на 3.737 тысяч рублёў больш мінулага года на гэты дзень.

Уперадзе па падпісцы на пазыку сярод рабочых і служачых ідуць Маларыцкі, Шарашэўскі, Поразаўскі, Дамачэўскі і Камянецкі раёны.

Паспяхова ідзе падпіска і на вёсцы. На гэты-ж дзень агульная сума падпіскі складае 2.335 тысяч рублёў. Многія сяляне пры падпісцы зараз-жа ўносяць грошы. На 6 чэрвеня падпісчыкамі на пазыку ўнесена 302 тысячы рублёў. Уперадзе па падпісцы на пазыку па вёсцы ідуць Шарашэўскі і Сямяціцкі раёны.

Перадавікі падпіскі

Арганізавана праходзіць падпіска ў Гайнаўскім раёне. На 5 чэрвеня сума падпіскі дасягнула 1.669 тысяч рублёў. Гэта на 253 тысячы больш, чым у мінулым годзе.

Рабочыя і служачыя далі ў пазыку дзяржаве 1560 тысяч рублёў. На лесахімкамбінаце падпіскай на пазыку ахоплена 92 процанты ўсіх рабочых і служачых. Яны падпісаліся на суму 182045 рублёў. Большасць рабочых і служачых тут падпісаліся на месячны і трохтыднёвы заработак. Напярэдадні завяршэння падпіскі на пазыку калектывы лесазавода імені Варашылава, кравецкай і абутковай арцеляў. Паспяхова рэалізуецца новая пазыка сярод працоўных сельскай мясцовасці, дзе сума падпіскі на 5 чэрвеня ўжо склала 109 тысяч рублёў. Калгаснікі і працоўныя аднаасобнікі ўнеслі наяўнымі 9403 рублі.

Дружна працуе па рэалізацыі падпіскі фінансавы і совецкі актыў Масеўскага сельсовета. Тут падпіскай ахоплена больш 80 процантаў насельніцтва, яны падпісаліся на суму 14845 рублёў. У ліку перадавых ідзе таксама Стара-Корнінскі сельсовет. Працоўнае сялянства гэтага сельсовета падпісалася на 11.800 рублёў. З вялікай актыўнасцю праходзіць падпіска сярод хатніх гаспадынь Гайнаўкі. За тры дні яны далі ў пазыку дзяржаве 15 тысяч рублёў. На высокім узроўні прайшла падпіска на пазыку сярод вучняў і служачых школ ФЗА раёна. У Гайнаўскай, Чарнянскай і Белавежскай школах ФЗА падпіска поўнасцю закончана, на новую пазыку падпісаліся ўсе вучні і служачыя школ ФЗА.

Ф. Нікіфараў.

Падпіска на дзяржаўную пазыку Трэцяй пяцігодкі (выпуск чацвертага года) у рамесленым вучылішчы № 3 (Мінск). Злева направа: майстры Л. Позін, В. Кісель; выкладчык О. Гурэвіч; майстра І. Ханін і выкладчык І. Цехановіч. Фота А. Панькова (БЕЛТА).

У Соўнаркоме Беларускай ССР

Быстрэй завяршыць падняцце папараў у калгасах

Совет Народных Камісараў Беларускай ССР днямі прыняў пастанову, у якой адзначыў, што апрацоўка папаравых палёў пад пасевы азімых культур у калгасах праходзіць нездавальняюча. Многія калгасы Віцебскай, Мінскай і Магілёўскай абласцей да падняцця папараў яшчэ не прыступілі, а ў раёнах Гомельскай і Палескай абласцей падняцце папараў праходзіць недапушчальна марудна. Рад калгасаў нарушае асноўныя агратэхнічныя правілы апрацоўкі папараў, дапускаючы разрыў паміж узорваннем і баранаваннем, недастатковую запраўку папараў арганічнымі і мінеральнымі ўгнаеннямі і мелкую глыбіню ўзорвання.

У мэтах забеспячэння правільнай апрацоўкі папаравых палёў і догляду папараў, Совет Народных Камісараў БССР абавязаў Наркамзем Беларусі, выканкомы абласных і раённых Советаў дэпутатаў працоўных, абласныя і раённыя зямельныя аддзелы, дырэктараў МТС і праўленні калгасаў:

1. Забяспечыць сканчэнне падняцця ранніх чыстых папараў ва ўсіх калгасах рэспублікі не пазней 15 чэрвеня 1941 года, скарыстаўшы для гэтага трактары і цяглавую сілу калгасаў.

2. Падняцце папараў праводзіць на поўную глыбіню ворыўнага слоя з неадкладным баранаваннем іх. На ўзорванні папараў скарыстаць усе маючыяся ў МТС прадплужнікі.

3. Соўнарком Беларусі звярнуў увагу на неабходнасць максімальнага скарыстання арганічных і мінеральных угнаенняў пад азімыя культуры і абавязаў совецкія арганізацыі, зямельныя органы і праўленні калгасаў забяспечыць унясенне іх пад азімыя культуры ў адпаведнасці з пастановай Соўнаркома БССР і ЦК КП(б)Б ад 6 студзеня 1941 года «Аб мерапрыемствах па накапленню і правільнаму скарыстанню ўгнаенняў у калгасах і соўгасах БССР».

4. Арганізаваць неадкладную выбарку калгасамі мінеральных угнаенняў са складаў Сельгасхімснаба і скарыстанне фосфарных і калійных угнаенняў пры падняцці і пераворванні папараў.

5. Надаючы вялікае значэнне вапнаванню чыстых глеб у справе павышэння ўраджайнасці азімых і следуючых за імі сельскагаспадарчых культур, асабліва канюшынішчаў, арганізаваць загатоўку і скарыстанне ў папаравых палях севазваротаў усіх відаў вапнавых угнаенняў, як залягаючых у выглядзе прыродных залежаў мяккіх вапнякоў, так і атрымліваемых у выглядзе адкідаў прамысловасці.

Соўнарком БССР устанавіў як абавязковыя наступныя мерапрыемствы па догляду за чыстымі папарамі:

а) утрымліваць папары ў чыстым ад пустазелля стане, для чаго правесці на працягу ўсяго перыяду догляду за папарамі не менш 3—4 культывацый;

б) за 15—20 дзён да пасеву азімых правесці пераворванне папараў з адначасовым баранаваннем;

в) за адзін-два дні да пасеву азімых правесці перадпасеўную культывацыю папаравых палёў на глыбіню задзелкі палёў.

Совет Народных Камісараў БССР звярнуў увагу на тое, што правільная сістэма апрацоўкі чыстых папараў і запраўкі іх угнаеннямі з'яўляецца адным з важнейшых мерапрыемстваў у атрыманні высокіх і ўстойлівых ураджаяў азімых і наступных сельскагаспадарчых культур, і патрабаваў ад усіх кіраўнікоў совецкіх і зямельных органаў, спецыялістаў сельскай гаспадаркі і праўленняў калгасаў забеспячэння выканання калгасамі ўсіх агратэхнічных мерапрыемстваў пры падняцці і доглядзе за папарамі.

На пашырэнне соцыялістычнай народнай гаспадаркі

АНТОПАЛЬ. (Па тэлефону). Дружнай падпіскай працоўныя раёна выражаюць сваё задавальненне выпускам новай пазыкі, якая накіравана на яшчэ большае ўмацаванне абараназдольнасці нашай краіны, на пашырэнне народнай гаспадаркі.

На 5 чэрвеня рабочыя, служачыя, калгаснікі і працоўныя аднаасобнікі раёна падпісаліся на пазыку Трэцяй пяцігодкі (выпуск чацвертага года) на суму 369330 рублёў.

Паспяхова праходзіць падпіска ў Першамайскім сельсовеце (старшыня тав. Штуха), дзе сума падпіскі складае 18315 рублёў, Дзераўнянскім сельсовеце (старшыня тав. Ступак)—12750 рублёў, Галоўчыцкім сельсовеце (старшыня тав. Якоўчык) — 12740 рублёў.

Закончылі падпіску на пазыку калгаснікі калгаса «24 Сакавіка», Галоўчыцкага сельсовета, якія падпісаліся на суму 1635 рублёў. З іх унеслі наяўнымі 1223 рублі. Калгаснік Угляніца Нікалай падпісаўся на 150 рублёў і ўнёс усю суму наяўнымі. Яго прыкладу паследваў калгаснік Угляніца Аляксей, падпісаўшыся на 100 рублёў.

Таксама закончана падпіска ў вёсцы Корсунь (Галоўчыцкі сельсовет), дзе ўпаўнаважаным па падпісцы працаваў Саўчук Пётр. Сяляне-аднаасобнікі Бялюк і Андрановіч падпісаліся кожны на 100 рублёў і поўнасцю іх унеслі; на 150 рублёў падпісаўся селянін-аднаасобнік вёскі Галоўчыцы Семюк, унёсшы наяўнымі 100 рублёў.

Н. Кацяшова.

Падпіска дасягнула 865195 рублёў

Працоўныя Сямяціцкага раёна з вялікай радасцю сустрэлі пастанову Соўнаркома СССР аб выпуску новай пазыкі. Па гораду Сямяцічы рабочыя і служачыя падпісаліся на 674.690 рублёў. На 11.355 рублёў падпісаліся хатнія гаспадыні. Яны ўнеслі наяўнымі з гэтай сумы 4022 рублі.

Актыўна падпісваюцца на новую пазыку калгаснікі і працоўныя аднаасобнікі. 4129 працоўных падпісаліся на суму 190.505 рублёў. З гэтай сумы яны ўнеслі наяўнымі 24 тысячы рублёў.

Перадавымі сельскімі советамі ў раёне па праведзенню гэтага важнейшага мерапрыемства з'яўляюцца Макараўскі і Клопацкі. Па Макараўскаму сельсовету падпісалася 374 чалавекі на суму 15 тысяч рублёў. 2975 рублёў працоўныя ўнеслі наяўнымі. Па Клопацкаму сельсовету падпісалася 349 чалавек на суму 15.165 рублёў. Унесена наяўнымі 2 тысячы рублёў.

Усяго па раёну рабочыя, служачыя, калгаснікі, працоўныя аднаасобнікі і хатнія гаспадыні падпісаліся на 865.195 рублёў.

І. Барысенка,
загадчык Сямяціцкага райфа.

Хатнія гаспадыні падпісваюцца на пазыку

5 чэрвеня ў чырвоным кутку рабочага пасёлка Сої г. Брэста адбыўся сход хатніх гаспадынь.

Хатнія гаспадыні ўважліва заслухалі інфармацыю на польскай мове аб выпуску новай пазыкі.

Пасля інфармацыі яны прыступілі да падпіскі на пазыку, якую праводзіць па Сої дэпутат гарадскога совета тав. Краўчук Тімафей.

Першай падпісалася на пазыку хатняя гаспадыня тав. Лукашук на 50 рублёў. За ёю падпісалася Закшэўская на 25 рублёў і зараз-жа ўнесла сваю суму падпіскі. 10 гаспадынь падпісалася на 360 рублёў. Падпіска працягваецца.

А. Романец.

ПАДПІСКА ІДЗЕ АРГАНІЗАВАНА

Вестку аб выпуску новай пазыкі калгаснікі калгаса імені Чырвонай Арміі, Жабінкаўскага раёна, сустрэлі з вялікай радасцю.

Пасля сходу, прысвечанага выпуску пазыкі, калгаснікі дружна прыступілі да падпіскі. За першыя дзве гадзіны падпісалася 68 калгаснікаў і ўнеслі наяўнымі 605 рублёў.

Першым унёс 100 рублёў па падпісцы калгаснік Крывушка Аляксей, яго жонка Крывушка Ксенія — 50 рублёў, Лаўрынюк Емельян Васільевіч — 100 рублёў, яго жонка Лаўрынюк Ольга—25 рублёў, і другія.

Г. Сарока.

Хутчэй перабудаваць работу газеты

20 жніўня 1940 года ЦК ВКП(б) у сваёй пастанове «Аб раённых газетах» адзначыў, што многія раённыя газеты, маючы вялікія магчымасці на канкрэтных прыкладах вучыць, палітычна выхоўваць масы і арганізоўваць іх на выкананне пастаўленых задач, не скарыстоўваюць гэтых магчымасцей, адарваны ад прадпрыемстваў і калгасаў, не апіраюцца ў сваёй рабоце на партыйны і беспартыйны актыў, нецікава і слаба асвятляюць мясцовае жыццё. «Гэтыя буйныя недахопы газет, — указваецца ў рашэнні ЦК ВКП(б), — у значнай меры аб'ясняюцца раздутымі штатамі рэдакцый, а таксама існуючай сістэмай аплаты ганарара штатным супрацоўнікам газет, калі старонкі газет амаль цалкам запаўняюцца матэрыяламі штатных літаратурных работнікаў».

Зыходзячы з гэтага, ЦК ВКП(б) пастанавіў ліквідаваць сістэму аплаты ганарара штатным супрацоўнікам раённых газет, скараціць іх штаты, а таксама намеціў рад другіх мерапрыемстваў па паляпшэнню работы раённага друку.

Выконваючы рашэнне ЦК ВКП(б) аб перабудове работы раённага друку, рэдакцыя Косаўскай раённай газеты «Чырвоная звязда» за 9 месяцаў з дня рашэння ўпарадкавала штат, ліквідавала аплату ганарара штатным работнікам рэдакцыі. Рэдакцыя газеты правяла 5 нарад з рэдактарамі насценных газет і рабселькорамі па пытанню работы нізавога друку і адну нараду з дырэктарамі і тэхнічнымі кіраўнікамі прадпрыемстваў аб павелічэнні выпуску тавараў шырокага спажывання. Старонкі газеты сталі больш шырэй запаўняцца матэрыяламі ўнерэдакцыйнага актыва. Газета лепш пачала асвятляць жыццё раёна. Калі да рашэння ЦК ВКП(б) газета запаўнялася на 45—50 проц. матэрыяламі штатных супрацоўнікаў рэдакцыі, то зараз у газеце можна сустрэць артыкулы і заметкі калгаснікаў, вясковай інтэлігенцыі, работнікаў раённых устаноў.

Калгаснік-рэдактар насценнай газеты калгаса імені Леніна Васіль ГЛУШЭНЯ напісаў два артыкулы аб рабоце жывёлагадоўчай фермы і вопыце работы лепшых даярак калгаса жывёлы КАЛДУШКА Ольгі і СТРУЧАНЬ Марыі. Ён даў і рад інфармацый аб другіх галінах калгаснага жыцця. Аднаасобнік вёскі Дубітава, Грыўдзенскага сельсовета, РАДЗЮК Грыгорый расказаў на старонках газеты аб дружным выхадзе сялян гэтай вёскі на веснавыя палявыя работы, старшыня выканкома Яглевіцкага сельсовета т. МІРАНОЎСКІ падзяліўся вопытам арганізацыі работы па асушцы балот. Газета ў № 25 спецыяльна прысвяціла асушцы балот цэлую паласу. Пад шапкай «Асушым балоты, пашырым налявыя плошчы і сенажаці» газета дала выступленні старшага агранома Івацэвіцкай МТС тав. КУЛІБАВА, старшыні калгаса імені Комінтэрна т. КУЗЬМІНА, сялян-аднаасобнікаў вёскі Гічыцы Саўчука Сямёна, Андрэева і другіх.

Рад работнікаў з раённага кіруючага партыйнага і савецкага апарата сталі пастаяннымі карэспандэнтамі газеты. Напрыклад загадчык аргінструктарскага аддзела райкома партыі тав. Баранаў напісаў артыкулы аб выхаванні кандыдатаў партыі, выніках справаздачна-выбарных сходаў пярвічных партыйных арганізацый, рабоце асобных партарганізацый. Загадчык аддзела прапаганды і агітацыі РК КП(б)Б тав. ЧАПКУН выступаў на старонках газеты з матэрыяламі аб партыйнай прапагандзе і агітацыі ў раёне, старшы аграном райземаддзела т. Збарашэўскі напісаў у газету артыкулы «Аб значэнні ўгнаенняў у павышэнні ўраджайнасці», «Як падрыхтаваць зярно для пасева», «Як павысіць ураджайнасць льну», «Аб цукровых бураках», «Кок-сагыз» і іншыя. Аўтарскі актыў газеты з 7 чалавек, налічваючыхся да перабудовы, вырас на 30 чалавек. Зараз у газеце ўдзельнічае 35—40 рабселькораў. У газету сістэматычна пішуць работнікі райкома партыі тт. Засадка, Гаравой, Плешчыцер, настаўнікі Купрэенка, Карнышкоў, Бурдзь, дэпутаты выканкомаў сельскіх советаў Пытляк, Голуб, Букпіта, брыгадзіры калгасаў, урачы.

Аднак работнікі райгазеты «Чырвоная звязда» не скарысталі ўсіх магчымасцей для паляпшэння работы газеты. У газеце яшчэ скупа і павярхоўна асвятляецца жыццё раёна не ўзнімаецца цікавых, хвалюючых пытанняў, дапускаецца значная колькасць перадрукоўвак і г. д.

Аб скарыстанні газетнай плошчы можна прывесці наступныя факты. У праверанных 25 нумарах газеты за першыя месяцы бягучага года па партыйныя тэмы змешчана 20 матэрыялаў, аб рабоце калгасаў — 17, мясцовай прамысловасці — 12, асушцы балот — 9, лесазагатоўках і лесавывазках — 16, культуры — 30, рабоце выканкомаў сельскіх советаў — 8, чыгуначным транспарце — 3, антырэлігійнай рабоце — 3 і на астатніх пытаннях (абаронная работа, кааперацыя, бальніцы і г. д.) — 82 матэрыялы. Усяго па мясцовыя тэмы змешчана 200 матэрыялаў, а перадрукоўвак, інфармацый ТАСС, БЕЛТА і прэсбюро змешчана 225.

У практыцы работы не ізжыты яшчэ факты запаўнення старонак газеты матэрыяламі штатных супрацоўнікаў рэдакцыі. Напрыклад, у № 10, (147) на другой старонцы змешчан артыкул літработніка т. ПАПКОВА аб аздараўленні кіраўніцтва райспажыўсаюза (200 радкоў). У гэтым жа нумары на трэцяй старонцы дзве калонкі зноў займае артыкул Папкова «Аб старшыні калгаса» (204 радкі), толькі не за яго подпісам, а за подпісам «Міх. Андрэеў». Такім чынам, «труды» гэтага «нястомнага работніка» ў адным толькі нумары займаюць 404 радкі. На гэтай жа старонцы змешчан матэрыял прэсбюро (312 радкоў).

На чацвертай паласе першыя дзве калонкі займае зноў матэрыял прэсбюро, уціснуты рэдактарам без усякіх цяжкасцей. На астатнія тры калонкі прыйшлі на выручку рэдакцыйныя пожніцы. Узброіўшыся гэтым «нескладаным інструментам», рэдакцыйныя «закройшчыкі» без малейшага намагання запоўнілі перадрукоўкамі і інфармацыямі ТАСС свабодную газетную плошчу. Затое ў гэтым нумары не змешчана ні адной заметкі селькораў.

Такое становішча назіраецца ў № 11 і другіх. «Чырвоная звязда» слаба асвятляе жыццё партыйных арганізацый. Круг тэм аб партыйным жыцці вельмі абмежаван. Газета не перадае вопыту работы пярвічных партыйных арганізацый, не мабілізуе комуністаў на паспяховае вырашэнне чарговых задач.

Асвятленне работы мясцовых советаў, разнастайнай і плադатворнай дзейнасці дэпутатаў з'яўляецца адной з важнейшых задач раённай газеты. Між тым «Чырвоная звязда» ігнаруе асвятленне работы раённага і сельскіх советаў, іх настаянных камісій і дэпутатаў, нездавальняюча асвятляе пытанні калгаснага будаўніцтва, барацьбу працоўных раёна за асушку балот і г. д.

Рэдакцыя, за выключэннем выпадковых нарад рабселькораў, ніякай работы з унерэдакцыйным актывам не праводзіць.

Гэтыя сур'ёзныя недахопы асвятлення мясцовага жыцця ў раённым друку аб'ясняюцца тым, што райком партыі слаба кіруе работай газеты, не выконвае як след пастановы ЦК ВКП(б) «Аб раённых газетах».

Рэдакцыя «Чырвонай звязды» павінна да канца давесці перабудову работы газеты, узняць сваю арганізуючую ролю на вышэйшую ступень, павысіць якасць друкуемых матэрыялаў і палепшыць выхаваўчую работу з рабселькорамі і ўнерэдакцыйным актывам.

Т. А. Ермалаеў.
загадчык сектара друку абкома КП(б)Б.

На рацэ Піна ў вольны ад работы час. (г. Пінск).
Фота В. Лупейкі БЕЛТА.

На што скардзяцца наведвальнікі чытальні ў Кобрыне?

Пры гарадской бібліятэцы ў Кобрыне ёсць чытальня — чысценькая невялікая зала, якая заўсёды перапоўнена чытачамі. Работнікі бібліятэкі, у прыватнасці загадчыца тав. Левінсон і работнік чытальні тав. Выгодскі, сваёй клапатлівай і настойлівай работай з наведвальнікамі здолелі прыцягнуць сюды чытачоў. Наведвальнік мае тут магчымасць атрымаць добра падабраную літаратуру па любой тэме. Сюды часта звярачваюцца настаўнікі, вучні, дакладчыкі за кансультацыямі. За першы квартал бягучага года было атрымана 19 запытанняў на самыя розныя тэмы: аб матэматыцы ў пачатковай школе, аб Чырвонай Арміі, аб Маякоўскім, Шэўчэнка і інш.

У чытальні ёсць неабходныя падручнікі і метадычная літаратура. І таму навучаючаяся моладзь заўсёды першая займае ўсе месцы для работы ў чытальні. Гэта можна толькі вітаць. Але для астатніх наведвальнікаў не застаецца месца ў маленькай чытальні, і яны вымушаны ўходзіць ні з чым. У кнізе скарг увесь час фігуруе гэтая адзіная скарга: хочацца папрацаваць у чытальні, а месца няма.

Вывад адзін. Чытальню трэба расшырыць. Ёсць для гэтага ўсе магчымасці. У будынку бібліятэкі ёсць яшчэ адзін пакой, які неабходна скарыстаць для пашырэння чытальні. Але пакой заняты прыватным жыхаром.

Пара раённым арганізацыям Кобрына прыйсці на дапамогу такой каштоўнай установе, якой з'яўляецца гарадская бібліятэка, і задаволіць справядлівыя патрабаванні працоўных — даць ім магчымасць культурна пачытаць.

О. ТАРАСЕВІЧ.

Загатаўляюць торф на ўгнаенне

Паспяхова закончыўшы веснавую сяўбу, калгаснікі калгаса «1-е мая», Калазубскага сельсовета, Ружанскага раёна, разгарнулі нарыхтоўку торфу. На сённяшні дзень ужо ўзарана трыццаць гектараў. Работа праходзіць дружна і арганізавана. Усе калгаснікі праяўляюць большэвіцкія клопаты аб ураджаі будучага года.

На калгасным масіве ёсць вялікія залежы добраякаснага торфу. У асобных месцах торф залягае на глыбіні 1,25 метра. Члены арцелі наладзілі здабычу торфу. Загатоўлена ўжо тысяча кубаметраў. Загатоўлены торф скарыстоўваецца для падсцілкі жывёле. Частка яго будзе вывезена на папар як угнаенне пад азімыя культуры.

В. Буцько.

Большэвіцкае выхаванне кадраў

У снежні мінулага года ў заходніх абласцях Беларусі адбыліся выбары ў мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных. На гэтых выбарах бліскучую перамогу атрымаў сталінскі блок комуністаў і беспартыйных. Працоўныя Брэсцкай вобласці, як і ўсе працоўныя заходніх абласцей БССР, яшчэ раз прадэманстравалі сваё маральна-палітычнае адзінства, сваю бязмежную адданасць справе партыі Леніна — Сталіна, справе комунізма.

Вызвалены народ ад іга польскіх паноў першы раз у гісторыі выбіраў у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных на аснове Сталінскай Канстытуцыі.

Лепшыя сыны народа выбраны ў мясцовыя советы. Усяго па вобласці дэпутатамі мясцовых советаў выбраны 6.594 чалавекі. Да кіраўніцтва мясцовых советаў прыйшлі выдатнейшыя кадры партыйных і непартыйных большэвікоў.

Выбраны актыў па-большэвіцку ўзяўся за перабудову работы мясцовых советаў. Мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных за прайшоўшы перыяд прарабілі вялікую работу па выкананню гаспадарча-палітычных мерапрыемстваў.

Добра наладзіў работу Яглевіцкі сельсовет, Косаўскага раёна. Сельсовет (старшыня выканкома т. Міраноўскі) добра справіўся з выкананнем планаў лесазагатовак і веснавой сяўбы. Зараз разгорнута вялікая работа ў сельсовеце па асушцы балот, выкапана больш кілометра асушальных канаў. Пры сельсовеце ёсць актыў ка[illegible] ста чалавек, у тым ліку 14 жанчын.

Старшыня выканкома Пашукоўскага сельсовета, Камянецкага раёна, тав. Шэстаковіч добра арганізаваў работу выканкома сельсовета. Сельсовет у раёне ідзе перадавым па выкананню гаспадарча-палітычных кампаній. Тав. Шэстаковіч напружана працуе над павышэннем свайго палітычнага ўзроўню, зараз вывучае чацверты раздзел «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)».

Добра працуе тав. Бісюк — старшыня выканкома Клейнікоўскага сельсовета, Брэсцкага раёна. Гэты сельсовет другім па раёну закончыў веснавую сяўбу, па выкананню фінансавых мерапрыемстваў займае першае месца. Пры сельсовеце арганізаван актыў больш 15 чалавек, які аказвае вялікую дапамогу Совету па выкананню гаспадарча-палітычных мерапрыемстваў. Тав. Бісюк сістэматычна працуе над павышэннем свайго палітычнага ўзроўню, вывучае «Кароткі курс гісторыі ВКП(б)». Гэтыя прыклады па вобласці не адзінкавы, яны гавораць аб тым, што выбары ў мясцовыя советы ўмацавалі органы дзяржаўнай улады на месцах, дзейнасць советаў значна ажывілася.

Партыя і асабіста тав. Сталін вучаць цаніць кадры як залаты фонд партыі і дзяржавы, клапатліва іх вырошчваць, дапамагаць кожнаму растучаму работніку. Пастаўленыя задачы тав. Сталіным адносна кадраў павінны быць пакладзены ў аснову штодзённай работы выканкомаў райсоветаў.

За перыяд 1940 і ў пачатку 1941 года праведзена значная работа ў справе падрыхтоўкі і вылучэння кадраў мясцовых советаў. Усяго за гэты перыяд вылучана на кіруючую совецкую работу ў выканкомы раённых і сельскіх советаў 1.352 чалавекі. З іх старшынямі сельскіх, пасялковых і гарадскіх советаў — 251 чалавек, намеснікамі старшынь выканкомаў райсоветаў і загадчыкамі аддзеламі выканкомаў райсоветаў — 49 чалавек. Усе гэтыя вылучаныя таварышы на совецкай рабоце працуюць упершыню.

Абласны выканком праз курсавыя мерапрыемствы падрыхтаваў 258 чалавек старшынь і сакратароў выканкомаў сельскіх советаў і 20 чалавек інструктараў выканкомаў райсоветаў. У 1941 годзе праведзена 33 кароткатэрміновых семінары старшынь і сакратароў выканкомаў сельсоветаў. Асобныя выканкомы райсоветаў сталі больш рэгулярна праводзіць семінары кіруючых работнікаў сельскіх советаў.

Выканком Камянецкага райсовета правёў чатыры семінары і зараз рыхтуе чарговы двухдзённы семінар старшынь, намеснікаў старшынь і сакратароў выканкомаў сельскіх советаў. Такая-ж работа праводзіцца і многімі другімі выканкомамі райсоветаў.

Аднак уся гэтая праведзеная работа яшчэ недастаткова ў справе выхавання маладых совецкіх кадраў, прыйшоўшых упершыню на кіруючую совецкую работу. Многія выканкомы райсоветаў не арганізавалі рэгулярную работу семінара. Выканком Пружанскага райсовета за першыя месяцы 1941 года правёў толькі адзін семінар старшынь і сакратароў выканкомаў сельсоветаў. У некаторых раёнах семінары праводзяцца на нізкім узроўні і носяць характар накачкі.

Старшыня выканкома Дывінскага сельсовета тав. Люлькоўіч гаворыць: «Праведзеныя семінары пры выканкоме Дывінскага райсовета носяць характар накачкі, а не вучобы ў рабоце». Такія факты можна сустрэць і ў другіх раёнах, калі семінары ператвараюцца фактычна ў нарады па выкананню чарговых кампаній.

Нездавальняюча пастаўлена выхаваўчая работа з старшынямі і сакратарамі сельсоветаў у Кляшчэльскім раёне. Старшыня выканкома Ставішчанскага сельсовета тав. Каравай заяўляе, што выканком райсовета недастаткова аказвае дапамогі ў вучобе старшыням сельсоветаў. Семінары пры выканкоме праводзяцца нерэгулярна. Таксама нездавальняюча пастаўлена выхаваўчая работа з старшынямі і сакратарамі выканкомаў сельсоветаў і ў Маларыцкім раёне.

Выканкомы райсоветаў недастаткова кіруюць работай выканкомаў сельсоветаў і вельмі слаба аказваюць дапамогу старшыням у іх штодзённай практычнай рабоце. Так, у Дамачаўскім раёне замест штодзённай канкрэтнай дапамогі аддзелы выканкома райсовета і другія арганізацыі праяўляюць камандаванне, запугваюць старшынь выканкомаў сельсоветаў прыцягненнем іх да адказнасці.

У рэзультаце адсутнасці штодзённай выхаваўчай работы з старшынямі выканкомаў сельскіх советаў у некаторых раёнах ёсць цякучасць кадраў сельсоветаў. За 1941 год у Бярозаўскім раёне змянілася тры старшыні сельсовета, з якіх два як няспраўіўшыяся з работай. Усяго з часу выбараў у мясцовыя советы змянілася 21 чалавек старшынь і сакратароў выканкомаў сельсоветаў. Такое-ж становішча назіраецца і сярод кадраў работнікаў выканкомаў райсоветаў. У 1941 годзе ўжо змянілася 17 чалавек загадчыкаў аддзеламі выканкомаў райсоветаў і гарсоветаў.

Задача выканкомаў райсоветаў заключаецца ў тым, каб найхутчэй спыніць цякучасць работнікаў мясцовых советаў, звярнуць асаблівую ўвагу на аказанне ўсямернай дапамогі ім у іх рабоце.

Перад мясцовымі советамі зараз стаяць вялікія задачы. Мясцовыя советы павінны адыграць вялікую ролю ў справе далейшай перабудовы сельскай гаспадаркі на соцыялістычных пачатках. У вобласці ўжо арганізавана 125 калгасаў і советы павінны аказваць усямерную дапамогу калгаснікам у арганізацыйна-гаспадарчым умацаванні калгасаў, у паспяховым правядзенні ўсіх сельскагаспадарчых работ, дабіваючыся высокага ўраджаю і развіцця соцыялістычнай жывёлагадоўлі.

Нямалыя задачы стаяць перад мясцовымі советамі і ў галіне прамысловасці. Мясцовая прамысловасць вобласці ў гэтым годзе павінна выпусціць на 16 мільёнаў тавараў шырокага спажывання, даць мільёны штук будаўнічай цэглы і многа торфу. Няма ніякага сумнення, што мясцовыя советы з гэтымі задачамі справяцца. Але ім неабходна аказваць канкрэтную дапамогу, трэба навучыць работнікаў мясцовых советаў правільна кіраваць культурна-гаспадарчым жыццём вёскі, калгаса, соўгаса. Кадры мясцовых советаў павінны авалодаць асновамі совецкай работы.

Пры выканкомах райсовета павінны штомесячна праводзіцца двухдзённыя семінары старшынь і сакратароў выканкомаў сельсоветаў па пытаннях вывучэння марксісцка - ленінскай тэорыі і практычнай совецкай работы.

У вырашэнні гэтай вялікай і сур'ёзнай задачы ў справе выхавання кадраў мясцовых советаў моцную дапамогу выканкомам райсоветаў павінны аказаць раённыя камітэты партыі. Іменна пры дапамозе партыйных арганізацый выканкомы райсоветаў па-большэвіцку павінны арганізаваць падбор, выхаванне і замацаванне совецкіх кадраў, як гэтага патрабуе рашэнне XVIII з'езда ВКП(б).

Ісаенка,
загадчык сектара кадраў выканкома аблсовета.

Меліяратыўныя работы ў калгасе «1 мая» Дамачаўскага раёна, Палескай вобласці. Калгаснікі вытвараюць раскарчоўку пры дапамозе трактара і металічнага троса.
Фота Д. Сямёнава (БЕЛТА).

У ДАПАМОГУ ПРАПАГАНДЫСТУ І АГІТАТАРУ

Ідэалогія дружбы народаў

Другая сусветная імперыялістычная вайна ахапіла да 70 проц. насельніцтва ўсяго зямнога шара. Народы капіталістычнага свету адчуваюць на сабе ўвесь пажар вайны. Мільёны людзей пазбаўлены прытулку, абрабаваны. Сотні тысяч людзей страцілі сваіх бацькоў. Здаць голад, які вандруе ў капіталістычных краінах Еўропы.

Другая імперыялістычная вайна яшчэ больш умацніла нацыянальны прыгнёт — гэты нязменны спадарожнік капіталістычнага ладу. Народы малых краін востра адчуваюць на сабе ўсе жахі імперыялістычнай вайны. У іх штодзённае жыццё і быт урываецца і давіць чужая, іншаземная сіла. Вякамі ўстанавіўшыяся традыцыі і звычкі, уласцівыя кожнай нацыянальнасці малых краін, бязлітасна ламаюцца. Нацыянальнае прыгнечанне ў ходзе другой імперыялістычнай вайны прымае ўсё больш жорсткі характар.

І толькі ў свеце соцыялізма, у вялікім Совецкім Саюзе, народныя масы не ведаюць ні нацыянальнага, ні класавага гнёту. У нас няма падзелу на «вышэйшыя» і «ніжэйшыя» расы. Шаснаццаць брацкіх роўнапраўных саюзных рэспублік дружна завяршаюць будову светлага будынку соцыялізма, ідуць [illegible] да комунізма.

Нацыянальная роўнасць з'яўляецца непарушным законам соцыялізма. Артыкул 123 Канстытуцыі Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік гаворыць:

«Роўнапраўе грамадзян СССР, незалежна ад іх нацыянальнасці і расы, ва ўсіх галінах гаспадарчага, дзяржаўнага, культурнага і грамадска-палітычнага жыцця з'яўляецца непахісным законам.

Якое-б та ні было прамое або ўскоснае абмежаванне праў або, наадварот, устанаўленне прамых або ўскосных пераваг грамадзян у залежнасці ад іх расавай і нацыянальнай прыналежнасці, роўна як усякая прапаведзь расавай або нацыянальнай выключнасці, або ненавісці і пагарды — караюцца законам».

У гэтых радках заключаецца тое прынцыпова новае, што рэзка адрознівае свет соцыялізма ад свету капіталізма, краіну, дзе ажыццяўлена дыктатура рабочага класа, ад краін, дзе яшчэ пануе буржуазія.

У нашай краіне расквітнела брацкае супрацоўніцтва ўсіх народаў. Гэта — адно з найбольш важных заваяванняў СССР.

На аснове перамог соцыялізма ў нашай краіне разгарнуліся такія рухаючыя сілы, як маральна-палітычнае адзінства совецкага грамадства, дружба народаў СССР і совецкі патрыятызм. Ва ўмовах соцыялізма нацыянальная роўнасць, роўнапраўе людзей любой нацыі і расы дасягнула сваёй вышэйшай формы — дружбы народаў, якая з'яўляецца адной з рухаючых сіл совецкага грамадства.

Вось тое новае, што характарызуе [illegible] практычна пацвярджае правату марксізма-ленінізма, вучэння Леніна-Сталіна па нацыянальнаму пытанню.

* * *

Упершыню ў гісторыі палітычных вучэнняў правільнае вызначэнне задач пралетарыята ў нацыянальным пытанні далі асновапаложнікі навуковага комунізма Маркс і Энгельс. З таго часу нацыянальнае пытанне становіцца адной з састаўных частак барацьбы за пролетарскую рэвалюцыю, барацьбы за дыктатуру пролетарыята.

Яшчэ ў 1846 годзе Энгельс у артыкуле «Свята народаў у Лондане» пісаў, што пролетарыі «ва ўсіх краінах маюць адны і тыя-ж інтарэсы, аднаго і таго-ж ворага; ім прадстаіць адна і тая ж барацьба; пролетарыі ў масе сваёй, ужо ў сілу самых рэчаў, пазбаўлены нацыянальных забабон... Толькі прабуджаючыйся пролетарыят можа ўстанавіць брацтва паміж рознымі нацыямі» (К. Маркс і Ф. Энгельс, творы, том V, стар. 30).

У «Маніфесце комуністычнай партыі» Маркс і Энгельс кінулі на ўвесь свет баявы заклік: «Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!» У гэтым лозунгу сусветнага рэвалюцыйнага пролетарскага руху абвешчана ідэя нацыянальнага роўнапраўя рабочых, ідэя інтэрнацыяналізма і барацьбы [illegible] адзіным пачуццём салідарнасці, адным і тым-жа высокім пачуццём нянавісці да прыгнятальнікаў. Маркс і Энгельс упершыню ўзброілі пролетарыят рэвалюцыйнай ідэяй інтэрнацыяналізма; яны паказалі, што ў рэвалюцыйнай барацьбе нацыянальныя задачы пролетарыята кожнай краіны не супярэчаць прынцыпам інтэрнацыяналізма, а, насупроць, узаемна дапаўняюць друг друга. Маркс і Энгельс вучылі, што правільнае вырашэнне нацыянальнага пытання ў кожнай краіне можа быць дасягнута пры ўмове ліквідацыі капіталістычнага грамадства, знішчэння прыватнай уласнасці на сродкі вытворчасці.

Толькі пролетарская рэвалюцыя, дыктатура пролетарыята могуць вырашыць нацыянальнае пытанне і пабудаваць брацкі саюз і дружбу народаў.

У 1871 годзе грануў гром Парыжскай Комуны. Гэта была першая спроба ўстанаўлення дыктатуры пролетарыята. Першыя-ж крокі рабочага ўрада парыжскіх комунараў прасякнуты былі прынцыпамі інтэрнацыяналізма. Комуну стварылі парыжскія пролетарыі, але яны выбіралі ў Совет Комуны і прадстаўнікоў іншых нацыянальнасцей. Комуна зламала нацыянальныя перагарожы, ёй чужды былі нацыянальныя забабоны. Рабочыя іншых краін горача віталі парыжскіх комунараў.

Маркс і Энгельс далі толькі асноўныя, адпраўныя ідэі новага, пролетарскага вучэння па нацыянальна - каланіяльнаму пытанню. Ва ўсёй сваёй паўнаце і велічы нацыянальнае пытанне было тэарэтычна [illegible] Леніным і Сталіным.

Ленін і Сталін, абапіраючыся на ідэях Маркса па нацыянальнаму пытанню, сабралі гэтыя ідэі ў стройную сістэму поглядаў аб нацыянальна-каланіяльных рэвалюцыях у эпоху імперыялізма. Ленінізм звязаў нацыянальна-каланіяльнае пытанне са звяржэннем імперыялізма і перамогай пролетарскай рэвалюцыі. Ленін і Сталін нанеслі сакрушальны ўдар па старай, мёртвай ідэалогіі нацыянальнай варожасці і розні, падзелу рас на «ніжэйшыя» і «вышэйшыя». Ленін і Сталін бязлітасна выкрылі і даказалі бязглуздасць, палітычную шкоднасць тэорыі «культурна-нацыянальнай аўтаноміі» Баўэра і яму падобных апартуністаў, якія сцвярджалі, што ў рамках капіталізма прыгнечаныя нацыі могуць дабіцца роўнасці ў правах на нацыянальную культуру, могуць мець свае школы, сваю пісьменнасць на роднай мове і г. д.

Усе апартуністы II Інтэрнацыянала не хацелі зразумець, што пакуль існуе прыватная ўласнасць на сродкі вытворчасці і класавы антаганізм, не магчыма ўстраніць супярэчнасці паміж прыгнятаючай і прыгнечанымі нацыямі.

Леніну і Сталіну належыць заслуга ў распрацоўцы адзіна правільнай навуковай праграмы дзеянняў пролетарыята па нацыянальнаму пытанню: гэта — права нацый на самавызначэнне аж да дзяржаўнага аддзялення. Большэвізм вучыць пры гэтым, што пытанне аб практычным ажыццяўленні права на самавызначэнне аж да аддзялення падлягае спецыяльнаму разгляду ў кожным асобным выпадку. [illegible]

[illegible] тарэсам агульнай справы рэвалюцыйнай барацьбы пролетарыята.

Ленін даў ключ да вырашэння нацыянальнага пытання ў інтарэсах пролетарыята кожнай краіны: гэта пролетарская рэвалюцыя і ўстанаўленне совецкай улады.

Ленін і Сталін стварылі новую ідэалогію — ідэалогію дружбы народаў, ідэалогію, якая натхняе і мабілізуе народныя масы любой нацыянальнасці на барацьбу за поўную перамогу комунізма. Гэтая ідэалогія адзіна жыццяздольная, творчая, нясучая мір і шчасце народам у іх барацьбе за нацыянальную незалежнасць. Гэта ідэалогія супроцьстаіць аджыўшай, мёртвай ідэалогіі, якая ставіць адну нацыю над другой, прапаведуе расавую выключнасць і ўмацоўвае панаванне аднаго народа над другім.

Вялікая Кастрычніцкая соцыялістычная рэвалюцыя ў Расіі і перамога соцыялізма ў нашай краіне з'явіліся самым наглядным і лепшым сведчаннем праваты ленінска-сталінскай ідэалогіі дружбы народаў.

Каб замацаваць перамогу соцыялістычнай рэвалюцыі, большэвікі павінны былі стварыць дзяржаву, у якой былі-б аб'яднаны роўныя і свабодныя нацыянальнасці і народнасці.

Ленін і Сталін стварылі ў 1922 годзе Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Для працоўных усіх краін Сталін — жывое ўвасабленне вялікай дружбы народаў, тварэц Канстытуцыі, устанавіўшай роўнапраўе рас і нацыянальнасцей.

[illegible] Сталін вучыць, што нацыянальнае пытанне знаходзіцца ў пераразу[illegible]

Тактычныя вучэнні ў II-гай часці ЗахАВА. Аддзяленне сяржанта камсамольца **А. А. Хлямава** ў разведцы. Фота БЕЛТА.

Кіно ФРАНТАВЫЯ ПАДРУГІ

У кінотэатры «Першага мая» горада Брэста дэманструецца выдатны фільм «Франтавыя падругі». Гэта амаль першы фільм, які так поўна і ўсебакова паказвае ролю савецкіх жанчын на фронце, іх згуртаванасць, уменне працаваць у цяжкіх умовах вайны. Гледач пераконваецца, што кожная з жанчын патрыётак была не толькі актыўнай дружынніцай, выдатнай мацер'ю для раненага, але смелым і рашучым байцом на фронце барацьбы з фінскай белагвардзейшчынай.

Памятны 1939 год. Калыбелі пралетарскай рэвалюцыі — гораду Леніна — пагражала небяспека. Фінская белагвардзейшчына рыхтавала крывавую бойню нашаму героічнаму народу. Яна жадала пагасіць заваяванае шчасце і радасць працоўных. Гэта вестка з хуткасцю маланкі пранеслася па гарадах і сёлах вялікага Савецкага Саюза. Патрыёткі — удзельніцы медыцынскай дружыны, па закліку гарадскога камітэта Чырвонага Крыжа, накіроўваюцца на фронт выратоўваць жыццё любімых сыноў народа — байцоў і камандзіраў гераічнай Чырвонай Арміі. Групу дзяўчат узначальвае маладая энергічная дзяўчына Наташа Матвеева. На вакзале яна сустракаецца з сваім другам старшым лейтэнантам Сяргеем Карнеевым. Ён толькі што звярнуўся з фінскага фронта. Кароткая гутарка, цёплае расставанне, і Наташа ўжо ад'язджае на фронт. Хутка перад вачыма дружынніц вырастаюць страшэнныя пейзажы вайны. На баках вузкай дарогі груды разбураных хат, у паветры густое воблака дыму. Гэта справа рук фінскай белагвардзейшчыны, якая, адступаючы пад магутнымі ўдарамі Чырвонай Арміі, спальвала вёскі, прыводзіла ў непрыгоднасць масты.

З санітарнай машыны разносіцца бадзёрая, жыццерадасная песня:

Родная армия послала за тобою.
И путь на фронт открыт перед тобой.
Спешите девушки! На грозном поле боя
Красноармеец ранен молодой.

Яе спявалі шчыра ад усяго сэрца дружынніцы.

Вось і месца, адведзенае для палявога шпіталя. У ім пачынаецца сапраўднае баявое хрышчэнне для дружынніц. Яны моцна падагу, рыхтуюць шпіталь для прыёмкі раненых. Дружна і спорна ідзе праца. У некаторых з іх прыкметна збянтэжанасць, непрызвычаенасць да баявой абстаноўкі. Але гэта хутка пад уплывам патрыятычных настрояў уступае месца смеласці, мужнасці, ударнай самаадданай працы. Ні свіст варожых снарадаў, ні шум хутка праносячыхся самалётаў — нішто не перашкаджае ўпартай працы дружынніц.

Колькі цяпла, колькі мацярынскай любві праяўляюць дружынніцы да раненых гераічных барацьбітоў. Наташа праяўляе сябе як сапраўдны арганізатар, як поўнацэнны камандзір дружыны.

Чутны выбухі гармат. Паветра напоўнена дымам. Чырвоная Армія ўсё хутчэй і хутчэй пачынае прасоўвацца ўперад, наносячы сакрушальныя ўдары фінскай белагвардзейшчыне. На перадавую лінію патрабаваецца пяць дружынніц. Наташа першая адклікнулася на гэта. Вось яна з пяцю дзяўчат едзе туды, дзе рашаецца лёс перамогі. Санітарная машына хутка пракладвае дарогу па снежных палях, сярод густога лесу. Узрываецца міна і машына выходзіць са строю. Дзяўчаты разам з урачом і шоферам працягваюць шлях на лыжах. Нечакана белафін адкрывае па іх агонь. На вачах усіх падае на зямлю адна з дружынніц Зіна. Шофер Трышын трапным выстрэлам «здымае» белафіна з дрэва. Франтавыя падругі з слязамі на вачах пахавалі свайго блізкага таварыша. У кожнай з іх з'явілася яшчэ большая ненавісць да ворага.

Многа самаадданасці, сапраўднага геразма праявілі дружынніцы на перадавой лініі. Падраздзяленне сапёраў паўзком набліжалася да «непрыступнага» фінскага ДОТ'а. Моцны кулямётны агонь выводзіў са строю нашых байцоў. Маладыя патрыёткі - дружынніцы былі разам з байцамі ў першых радах, несучы на сваіх руках раненых, выратоўвалі іх жыццё.

Фільм мае многа выдатных малюнкаў, якія ўсебакова паказваюць геразм савецкіх дзяўчат, іх безмежную адданасць партыі Леніна — Сталіна, соцыялістычнай радзіме. Некаторыя з дружынніц на фронце былі паранены, адна з іх пала смерцю храбрых. Пасля сканчэння вайны адбылася сустрэча дружынніц за сталом камісара. Камісар цёпла, ад усяго сэрца гаварыў:

— Чырвоная Армія ніколі не забудзе вас...

На гэтыя словы дружынніцы адказалі сваёй гатоўнасцю ў любую мінуту змагацца з ворагам за безапаснасць соцыялістычнай радзімы.

Фільм мае вялікае выхаваўчае значэнне. Ён мабілізуе жанчын нашай выдатнай соцыялістычнай радзімы на новыя подвігі ва імя радзімы, узнімае патрыятычныя пачуцці. Фільм вучыць смеласці і мужнасці, ён паказвае, якія неабходна мець якасці, каб перамагаць у будучых баях з ворагамі рэвалюцыі.

Г. Паўлаў.

Правільна ажыццяўляць закон аб дадатковай аплаце працы

Закон аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў за павышэнне ўраджайнасці зерневых і тэхнічных культур і прадукцыйнасці жывёлагадоўлі з'яўляецца магутным рычагом у справе далейшага ўмацавання калгаснага ладу. Ён кладзе канец існаваўшай да гэтага часу ў многіх калгасах ураўнілаўцы і абязлічцы, дае магчымасць чэсным калгаснікам поўнасцю разгарнуць сваю ініцыятыву і прымяніць багаты вопыт у барацьбе за высокі сталінскі ўраджай і высокапрадуктыўную жывёлагадоўлю.

Строгае ажыццяўленне пастановы партыі і ўрада аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў ускладае на кіраўнікоў калгасаў, брыгадзіраў паляводчых і жывёлагадоўчых брыгад, а таксама на калгасных рахункаводаў вялікія задачы. Зараз у кожным калгасе трэба асабліва чотка і прадумана арганізаваць працу і расстаноўку людзей, узорна наладзіць улік. Неабходна, каб работа кожнага калгасніка была дакладна ўлічана.

Гэтага не ўлічылі ў асобных калгасах і да ажыццяўлення пастановы падышлі несур'ёзна, па-дзялянцку, фармальна. У гэтым артыкуле мы хочам спыніцца на тым, як ажыццяўляецца пастанова аб дадатковай аплаце працы ў калгасе «Запет Ільіча», Кабрынскага раёна.

Першае, што кідаецца ў вочы пры азнаямленні з арганізацыяй працы ў калгасе, — гэта агульны падыход да размеркавання пасеўных плошчаў паміж паляводчымі брыгадамі і няправільнае давядзенне брыгадам паказчыкаў па ўраджайнасці.

У калгасе дзве паляводчых брыгады. Па колькаснаму складу яны неаднолькавыя. У другой брыгадзе, напрыклад, амаль у тры разы больш працаздольных, чым у першай, а план веснавой сяўбы ім даведзен амаль аднолькавы. Гэта бачна з ніжэйпрыведзенай табліцы:

БРЫГАДЫ	Лік працаздольных	План веснавой сяўбы ў га	Паказчыкі па ўраджаю ў сярэднім з гектара (у цэнтнер.)	
			Зерневых	Бульбы
Першая брыгада	23	89,50	11,5	140
Другая брыгада	60	99,24	11,1	140

Да табліцы трэба дадаць, што план працаёмкай культуры — бульбы абодвум брыгадам устаноўлен аднолькавы — па 22,5 гектара. Сярэдні паказчык па ўраджайнасці зерневых для другой брыгады ўстаноўлен ніжэйшы, чым для першай, не гледзячы на тое, што, па заяве саміх калгаснікаў, глебавыя ўмовы ў першай брыгадзе значна горшыя, чым у другой брыгадзе.

З вышэйпрыведзеных лічбаў і фактаў вынікае, што праўленне калгаса не зразумела сутнасці пастановы партыі і ўрада аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў. Інакш яно не даводзіла-б амаль аднолькавых планаў сяўбы брыгадам, якія па свайму колькаснаму складу неаднолькавыя.

На самай справе, якая брыгада зможа лепш арганізаваць догляд пасеваў і ўборку ўраджаю? Зразумела, другая, бо ў яе амаль пры аднолькавай з першай брыгадай пасеўнай плошчай у некалькі разоў больш працаздольных калгаснікаў. Значыць, другая брыгада пастаўлена ў лепшыя ўмовы, чым першая.

Ужо веснавая сяўба паказала нежыццёвасць такой сістэмы арганізацыі працы і размеркавання пасеўных плошчаў паміж брыгадамі. Першая брыгада ў перыяд правядзення веснавой сяўбы ўвесь час адставала. І гэта ўпаўне натуральна. У яе не хапала людскіх рэзерваў, каб паспяваць за другой брыгадай.

Сёлетняя вясна была капрызнай, надвор'е было няўстойлівым. Кожны дзень зацяжкі сяўбы пагражаў зніжэннем ураджайнасці, і праўленне калгаса вымушана было парушыць прынцып брыгаднай арганізацыі працы. Яно ў дапамогу першай брыгадзе з другой брыгады вылучыла «буксірнае» звяно. Гэта прынізіла ініцыятыву калгаснікаў абедвух брыгад, прытушыла іх энергію змагацца за высокі ўраджай.

Атрымалася наадварот, замест заахвочвання—дэзарганізацыя працы. Калгаснікі першай брыгады ў надзеі на дапамогу «буксірнага» звяна не праяўляюць належных клопатаў аб ураджаі, а члены «буксірнага» звяна таксама аб ім не турбуюцца. Яны такой думкі: «Паклічуць нас на дапамогу, — добра, прыдзем, дапаможам, а не паклічуць — яшчэ лепш..»

Невыпадкова, што пасля гэтага многія перадавыя калгаснікі, якія глыбока ўсвядомілі важнасць пастановы партыі і ўрада аб дадатковай аплаце працы і жадаюць па-большэвіцку змагацца за высокі ўраджай,, часта заяўляюць:

— У гэтым годзе, напэўна, у нас з дадатковай аплатай працы нічога не выйдзе...

Гэта законная разгубленасць часных калгаснікаў нічуць не хвалюе кіраўнікоў калгаса. Яна не хвалюе і работнікаў райзэмаддзела. Яны схільны лічыць, што ў калгасе «Завет Ільіча» інакш і нельга арганізаваць працу і расстаноўку людзей. Між тым няцяжка пераканацца, што паляводчыя брыгады ў калгасе створаны няправільна. Першая брыгада занадта малая, а другая празмерна вялікая, грувоздкая. Яна, акрамя іншых недахопаў, упяжарвае работу брыгадзіра ў справе арганізацыі расстаноўкі людзей унутры брыгады і вядзення дакладнага ўліку працы кожнага калгасніка паасобку.

Праўленне калгаса абавязана перагледзець склад паляводчых брыгад. Трэба арганізаваць расстаноўку людзей, зыходзячы з інтарэсаў калгаса і калгаснікаў. Неабходна памятаць (гэтага яшчэ не ўсвядомілі кіраўнікі калгаса), што пастанова партыі і ўрада аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў накіравана выключна на ўмацаванне грамадскай гаспадаркі і паляпшэнне добрабыту калгаснікаў. Таму яна павінна выконвацца строга і дакладна.

Прамая задача кіраўнікоў райзэмаддзела — дапамагчы праўленню калгаса і ўсім калгаснікам правільна ажыццявіць новы закон аб дадатковай аплаце працы.

Ал. Махнач.

Пашырыць колькасць аўтаматычных калодзежаў

У час панавання польскіх памешчыкаў і капіталістаў багацейшая частка насельніцтва, як вядома, займала добра абсталяваныя кватэры з усімі выгодамі. Як правіла, у кожнай кватэры быў вадаправод. Асноўная-ж маса насельніцтва не карысталася паслугамі гарадскога вадаправода. Зараз упраўленне водаканала рашыла поўнасцю рэканструіраваць існуючую сетку водаканала. У розных частках горада пабудаваны ўжо аўтаматычныя калодзежы, але гэтых калодзежаў яшчэ недастаткова, каб поўнасцю забяспечыць запатрабаванні насельніцтва па ваду. Многім жыхарам прыходзіцца браць ваду з далёкіх пунктаў, альбо плаціць за дастаўку яе на дом. Трэба сказаць, што не ўсе калодзежы прыведзены ў належны парадак, ля некаторых яшчэ многа гразі. Упраўленню водаканала неабходна ў бліжэйшы час упарадкаваць і заасфальціраваць пляцоўкі ля існуючых калодзежаў і пашырыць колькасць іх як у горадзе, таксама і на акраінах горада.

М. Драхаё.

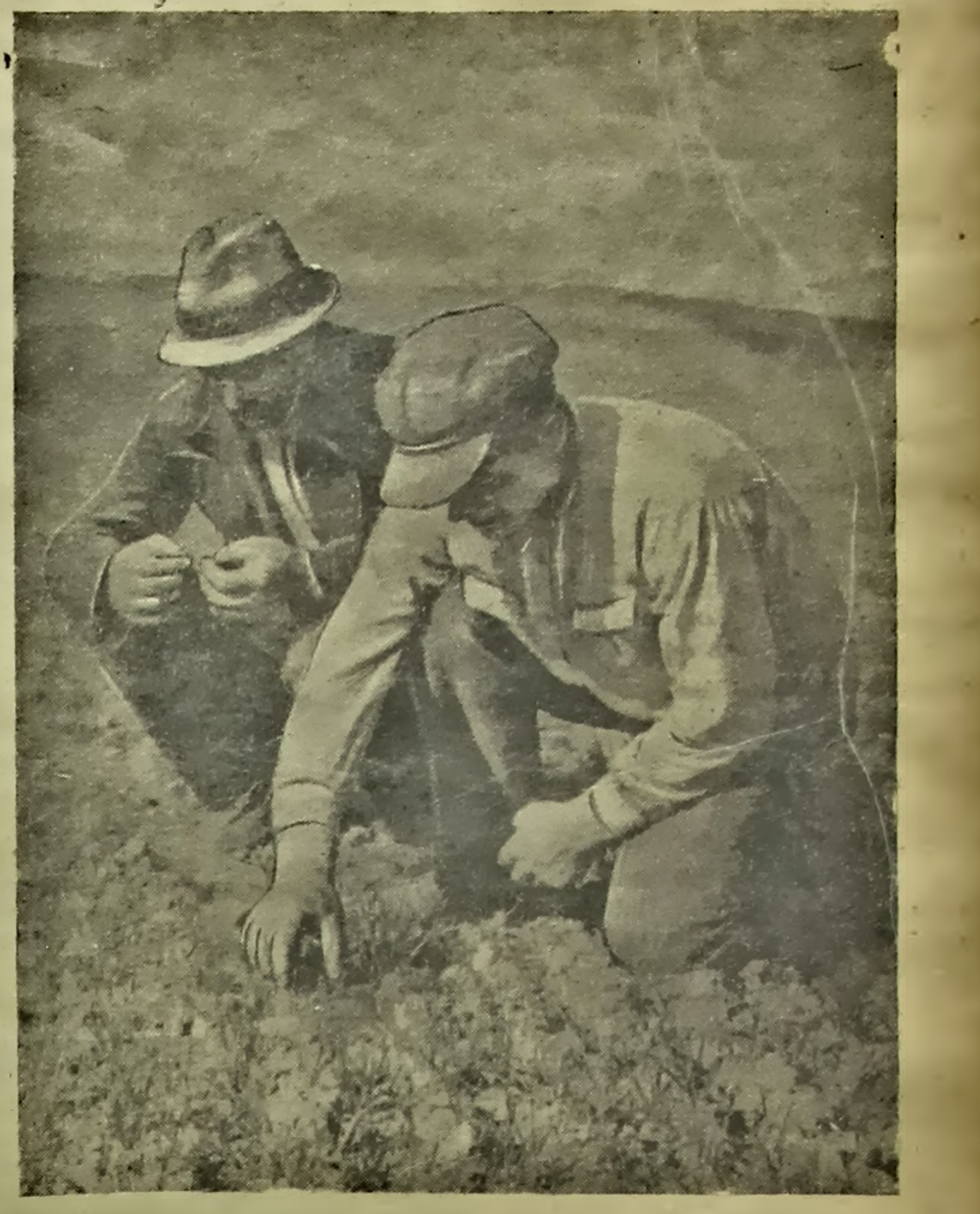

Калгас імені Леніна (Любчанскі раён, Баранавіцкая обл.). дэманструецца шырокім паказам на Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы. На яго палях з'явіліся дружныя ўсходы яравых культур.

На здымку: старшыня калгаса **Г. Ф. Першукевіч** (справа) і брыгадзір **А. Ф. Гайко** правяраюць усхожасць пшаніцы. Фота К. Якубовіча. (БЕЛТА).

Добры догляд за яравымі пасевамі

У вобласці закончылася веснавая сяўба. Паўсюды палі пакрыты дружнымі зялёнымі ўсходамі бурна растучых хлябоў. Выдатна развіваюцца яравыя зерневыя і тэхнічныя культуры ільну і кок-сагыза. Высокаўраджайным абяцае быць сёлетні год.

Ужо зараз у многіх калгасах вобласці калгаснікі дружна і арганізавана пачалі догляд за яравымі і тэхнічнымі культурамі. Адным з першых у вобласці закончыў веснавую сяўбу Камянецкі раён. Зараз у калгасах гэтага раёна калгаснікі прыступаюць да падкормкі мінеральнымі ўгнаеннямі ячменя, ільну. У калгасе імені 17 верасня на плошчы 6 гектараў праведзена падкормка суперфасфатам і селітрай пасеваў ячменя. Лепшае звяно ў раёне па ільну звеннявой Дробыш Антаніны з калгаса імені Молатава на сваім участку на плошчы ў паўтара гектара правяло падкормку ільну селітрай і калійнай соллю. На плошчы трох гектараў праведзена падкормка мінеральнымі ўгнаеннямі ячменя ў калгасе ім. Калініна.

З дапамогай аграномаў у калгасах для кожнага звяна складзены канкрэтныя агратэхнічныя планы па догляду за пасевамі па ачыстцы палёў ад пустазелля. Зараз ва ўсіх калгасах раёна закончан пад'ём ранніх папараў. Многія калгасы значна перавыканалі свой план. Напрыклад, калгас імені Калініна, замест плана 28 гектараў узараў 38 гектараў папару. У калгасе імені 17 верасня план па ворыву папара перавыканан на 17 гектараў. Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі імені Варашылава вядуць масавыя работы па палепшанню сенажаці. На плошчы 7 гектараў яны правялі ачыстку ад кусцяка і высеялі тут калійнае ўгнаенне.

У радзе калгасаў пачалася падрыхтоўка да ўборачнай кампаніі. У калгасе імені Варашылава ідзе рамонт уборачных машын і сельскагаспадарчага інвентара, ужо адрамантавана адна жняярка.

Добра арганізаван догляд за яравымі пасевамі ў калгасах Высокаўскага раёна. Звенні па тэхнічных культурах ужо пачалі подкормку. У калгасе імені Парыжскай Комуны звяно правяло падкормку ільну на плошчы 0,25 гектара.

Ва ўсіх калгасах падкормка ільну будзе праводзіцца на ўсёй плошчы мінеральнымі ўгнаеннямі, аміячнай селітрай, у дастатковай колькасці ўжо завезена гэтага ўгнаення.

Упершыню ў гэтым годзе ў калгасах Высокаўскага раёна засеяны такія культуры, як цукровыя буракі на плошчы чатырох гектараў і кок-сагыз — на плошчы аднаго гектара. Пасеў гэтых культур калгасы праводзілі, як правіла, на лепшых участках зямлі пры строгім захаванні ўсіх правіл агратэхнікі. За гэтымі культурамі звенні ўстанавілі асобы догляд, па меры з'яўлення пустазелля будзе праводзіцца дасканалая праполка, а так сама і падкормка мінеральнымі ўгнаеннямі.

Н. Ром.

ПІСЬМО ДА ТАВАРЫШОЎ

Як хутка прайшла вучоба у школе. Здаецца, зусім нядаўна прыехаў, а ўжо мінула шэсць месяцаў. Наша жыццё ў школе было такое, якому сапраўды можна пазайздросціць.

На працягу шасці месяцаў вучобы ў Гайнаўскай школе фабрычна-заводскага абучэння будаўнікоў я не меў ніякіх клопатаў, а толькі і думаў аб тым, каб лепш вучыцца, дасканала аўладаць спецыяльнасцю і набыць навыкі соцыялістычнай працы, а пасля скачэння вучобы стаханаўскай і чэснай працай аддзякаваць партыі, ураду і роднаму Сталіну за бацькоўскія клопаты.

У школе я падрыхтаваўся і ўступіў у рады ленінска-сталінскага камсамола. Школа выхавала ва мне пачуцці адданасці і любві да нашай радзімы. На занятках нас вучылі, як трэба працаваць, каб даць краіне больш прадукцыі і павысіць прадукцыйнасць працы, як эканомна выдаткоўваць матэрыялы, паліва, электраэнергію.

Акрамя вытворчага абучэння, мы займаліся па ваеннай справе. Вучыліся аказваць першую дапамогу. Я здаў норму на значок ППХА - першай ступені. Кожны дзень у школе адбываліся заняткі па фізкультуры. Гэта дапамагло мне здаць норму на значок ГПА. Навучыўся я таксама і стралковай справе і атрымаў значок «Варашылаўскі стралок».

У школе працавалі гурткі мастацкай самадзейнасці: музычны і харавы. У вольны ад вучобы і работы час мы чыталі кнігі, журналы, газеты. Дзе-б мы ні былі, што-б мы ні рабілі, усюды адчуваліся сталінскія клопаты аб нас.

У адказ на клопаты, якія аказвае нам партыя і совецкі ўрад, я буду чэсна і добрасумленна працаваць на карысць нашай радзімы. А калі патрабуецца, то з гордасцю вазьму ў рукі вінтоўку і буду граміць ворага па-варашылаўску, не шкадуючы сваіх сіл і свайго жыцця.

Таварышы! Нашай радзіме патрэбны кваліфікаваныя кадры рабочых. Ідзіце ў школы фабрычна-заводскага абучэння, рыхтуйцеся стаць барацьбітамі за вялікую справу Леніна-Сталіна.

Уладзімір Всрач,
вучань-выпускнік Гайнаўскай школы фабрычна-заводскага абучэння № 8.

най сувязі з усёй міжнароднай абстаноўкай эпохі імперыялізма. Капіталізм знішчае нацыянальную незалежнасць народаў, што наглядна паказвае і сучасная імперыялістычная вайна.

Толькі совецкая ўлада здольна вырашыць нацыянальнае пытанне ў інтарэсах працоўных, у інтарэсах міру і дружбы паміж народамі. Совецкая ўлада на адной шостай зямнога шара ўжо вырашыла гэтае пытанне, як пісаў таварыш Сталін, не пад сцягам нацыянальнай варожасці і міжнацыянальных сутычак, а пад сцягам узаемнага давер'я і брацкага саюза рабочых і сялян усіх нацыянальнасцей СССР.

«Раней, — піша таварыш Сталін, — «прынята было» думаць, што свет падзелен спрадвеку на ніжэйшыя і вышэйшыя расы, на чорных і белых, з якіх першыя няздольны да цывілізацыі і асуджаны быць аб'ектам эксплаатацыі, а другія з'яўляюцца адзінымі носьбітамі цывілізацыі, закліканымі эксплаатаваць першых. Цяпер гэтую легенду трэба лічыць разбітай і адкінутай. Адным з важнейшых разультатаў Кастрычніцкай рэвалюцыі з'яўляецца той факт, што яна нанесла гэтай легендзе смяротэльны ўдар, паказаўшы на справе, што вызваленыя нееўрапейскія народы, уцягнутыя ў русло совецкага развіцця, здольны рушыць уперад сапраўды передавую культуру і сапраўды перадавую цывілізацыю ніколькі не менш, чым народы еўрапейскія.

Раней «прынята было» думаць, што адзіным метадам вызвалення прыгнечаных народаў з'яўляецца метад буржуазнага нацыяналізма, метад адпадзення нацый адна ад другой, метад іх раз'еднання, метад узмацнення нацыянальнай варожасці паміж працоўнымі масамі розных нацый. Цяпер гэтую легенду трэба лічыць абвергнутай. Адным з важнейшых рэзультатаў Кастрычніцкай рэвалюцыі з'яўляецца той факт, што яна нанесла гэтай легендзе смяротэльны ўдар, паказаўшы на справе магчымасць і мэтазгоднасць **пролетарскага, інтэрнацыянальнага** метада вызвалення прыгнечаных народаў, як адзіна правільнага метада, паказаўшы на справе магчымасць і мэтазгоднасць **брацкага саюза** рабочых і сялян самых розных народаў па пачатках **добравольнасці і інтэрнацыяналізма**» («Пытанні ленінізма», стар. 178).

Кастрычніцкая соцыялістычная рэвалюцыя магутным ударам разрубіла «гардзіеў вузел», клубок супярэчнасцей у нацыянальным пытанні, з коранем вырвала ўсе асновы для нацыянальнага гнёту. Совецкая ўлада з'явілася моцным фундаментам, базай, для супрацоўніцтва і ўзаемнай павагі народаў, для сапраўднай нацыянальнай свабоды народаў.

Пад кіраўніцтвам партыі Леніна-Сталіна была прароблена гіганцкая работа ў нацыянальных раёнах, як састаўная, арганічна неразрыўная частка соцыялістычнага будаўніцтва. Працоўныя масы нацыянальных рэспублік, якія былі раней забітымі, прыдаўленымі рабамі капіталізма, сталі актыўнымі будаўнікамі соцыялізма.

Вялікі рускі народ аказаў велізарную дапамогу народам астатніх нацыянальнасцей у ліквідацыі ранейшай адсталасці— адсталасці эканамічнай, палітычнай, культурнай.

Совецкая ўлада прадаставіла магчымасць свабоднага развіцця на прынцыпах нацыянальнага роўнапраўя і супрацоўніцтва многім дробным нацыянальным групам і нацыянальным меншасцям.

Перамогі соцыялізма ў СССР, соцыялістычная індустрыялізацыя і калектывізацыя пераўтварылі ўсе совецкія рэспублікі. Соцыялізм удыхнуў новае жыццё ў кожную рэспубліку.

На базе совецкай гаспадаркі развіваецца нацыянальная па форме і соцыялістычная па зместу культура народаў СССР. Толькі ва ўмовах дыктатуры рабочага класа стала магчымым развіваць у поўнай меры нацыянальную культуру. Кожны народ, кожная нацыянальнасць маюць усё неабходнае, каб разгарнуць свае творчыя здольнасці, таленты. Авалодаць усёй культурнай спадчынай мінулага і рухаць далей соцыялістычную культуру лягчэй за ўсё, карыстаючыся сваёй роднай мовай, маючы свае школы, клубы, тэатры, кіно, свае кваліфікаваныя кадры, сваю інтэлігенцыю.

У кожнай нацыянальнай рэспубліцы квітнее прамысловасць, сельская гаспадарка, навука, мастацтва. Растуць рады стаханаўцаў, знатных людзей працы, літаратуры, навукі, мастацтва. Усе дзеці вучацца ў школах; непісьменных дарослых засталося зусім няшмат. Рэзка скарацілася смяротнасць насельніцтва, павысілася нараджаемасць.

Народы нацыянальных рэспублік вызваляюцца ад уродлівых і бязглуздых традыцый мінулага, навеяных і навязаных рэлігіяй, духавенствам і эксплаататарамі. Так, жанчыны сярэдне-азіяцкіх рэспублік здымаюць параджу, каўказскія і іншыя народы знішчылі закон кроўнай помсты і г. д.

Усё паўсядзённае жыццё і быт народаў пранікаецца ідэямі інтарнацыяналізма, комунізма. Асвета і выхаванне народных мас будуецца ў духу марксізма-ленінізма. Совецкія людзі атрымоўваюць большэвіцкую ленінска-сталінскую загартоўку. Адбываецца выдатны працэс адраджэння народаў, асуджаных раней на выміранне, працэс нараджэння новых людзей — будаўнікоў комунізма, патрыётаў магутнай соцыялістычнай дзяржавы.

Там, дзе яшчэ нядаўна былі балоты, бязводныя пустыні, дрымучыя лясы, пабудаваны і будуюцца новыя гарады, пасёлкі, вёскі. Усюды кіпіць радаснае, творчае жыццё. Варта толькі яшчэ раз прачытаць стэнаграмы прамоў прадстаўнікоў нацыянальных рэспублік на сесіях Вярхоўнага Совета СССР, варта толькі ўдумацца ў прыводзімыя ў гэтых прамовах лічбы і факты, і лёгка пераканацца, як пераўтварылася жыццё народаў былых «нацыянальных ускраін». Там, дзе былі смерць, галеча, голад, адзічанне, невуцтва, там цяпер поўнакроўнае красачнае жыццё, заможнасць, культура.

Усё гэта дасягнута дзякуючы паслядоўнаму ажыццяўленню ленінска-сталінскай праграмы ў нацыянальным пытанні і дзякуючы разгрому буржуазна-нацыяналістычнай контррэвалюцыі.

* * *

Вялікія перамогі соцыялістычнага будаўніцтва і дружбы народаў нанеслі сакрушальны ўдар і разбілі ўшчэнт старую, мёртвую ідэалогію, распальваючую нацыянальную рознь, інстынкты варварства і чалавеканенавісніцтва. І звароту да старага няма!

СССР — многанацыянальная соцыялістычная дзяржава, вытрымаўшая ўсе выпрабаванні. Яе трываласці можа пазайздросціць увесь свет.

Якая магутная сіла тоіцца ў новай, ленінска—сталінскай ідэалогіі — ідэалогіі дружбы народаў! За апошнія два годы ў дружную сям'ю народаў Совецкага Саюза ўліліся народы Заходняй Украіны, Заходняй Беларусі, Бесарабіі, Паўночнай Букавіны, Літвы, Латвіі і Эстоніі.

Вырасла колькасць саюзных рэспублік, іх цяпер шаснаццаць — шаснаццаць родных сясцёр, моцна спаяных любоўю, узаемным давер'ем, соцыялістычнай узаемадапамогай, дружбай, маральна-палітычным адзінствам і совецкім патрыятызмам. Гэтыя рэспублікі будуюць комунізм, перамагаючы любыя цяжкасці і перашкоды. Народы СССР паказваюць зарубежным прыгнечаным нацыям прыклад таго, што можа даць краіна, дзе пануе соцыялізм, дзе ленінска-сталінская ідэалогія дружбы народаў увасабляецца ў выдатных справах свабодных, роўнапраўных людзей.

Незабываемы словы таварыша Сталіна: «...Дружба паміж народамі СССР — вялікае і сур'ёзнае заваяванне. Бо пакуль гэтая дружба існуе, народы нашай краіны будуць свабодны і непераможны. Ніхто не страшны нам, ні ўнутраныя, ні знешнія ворагі, пакуль гэтая дружба жыве і здраўствуе».

В. КРУЖКОЎ.

Вайна ў Еўропе, Афрыцы і Азіі

(ДЗЕННІК ВАЕННЫХ ДЗЕЯННЯЎ)

На англа-германскім фронце адзначаецца значная актыўнасць авіяцыі. Днём 4 чэрвеня, паведамляецца ў зводцы германскага камандвання, германскія самалёты бамбардыравалі аэрадром Уіка, размешчаны на ўсходнім узбярэжжы Шатландыі, а таксама адзін завод у Паўночнай Шатландыі. У ноч на 5 чэрвеня германская авіяцыя зрабіла налёты на ваенныя аб'екты ў Цэнтральнай і Паўднёвай Англіі. Асабліва інтэнсіўным быў налёт на заводы Бірмінгама і партовыя збудаванні Чатама. Прадаўжаліся таксама аперацыі германскіх узброеных сіл на моры. Тарпедныя катэры атакавалі ля англійскага ўзбярэжжа эскадры лёгкіх англійскіх караблёў і патапілі адно дапаможнае англійскае судно. Паведамляецца таксама аб патапленні некалькіх англійскіх гандлёвых параходаў у цэнтральнай і паўночнай частцы Атлантычнага акіяна.

Днём 3 чэрвеня, перадае агенцтва Рэйтэр, самалёты англійскай берагавой абароны падверглі бамбардыроўцы раз аб'ектаў у порту Гаўра. Паміма гэтага, англійскія самалёты атакавалі аэрадром паблізу Шэрбурга. У той-жа дзень англійскія самалёты пашкодзілі і падпалілі ля нарвежскага ўзбярэжжа грузавое судна. Паміма гэтага, англійскія самалёты атакавалі гавань у Зеебруге. Другія англійскія бамбардыроўшчыкі ў суправаджэнні знішчальнікаў атакавалі докі ў Булоні.

* * *

У Паўночнай Афрыцы актыўных ваенных дзеянняў не было. Германская артылерыя, адзначаецца ў зводцы германскага камандвання, абстраляла англійскія аўтамашыны, знаходзіўшыяся ля Тобрука. На фронце Солума англійскія часці прадпрынялі атаку, але былі адбіты.

Некаторую актыўнасць праяўляла авіяцыя ваюючых старон. Італьянскія самалёты, гаворыцца ў італьянскай зводцы, бамбардыравалі судны, стаяўшыя ў парту Тобрука. Згодна камюніке англійскага камандвання, паўднёва-афрыканскія знішчальнікі абстралялі з кулямётаў германскія самалёты, якія знаходзіліся на пасадачнай пляцоўцы ў Гамбата (Кірэнаіка). Знішчаны тры машыны. Англійская авіяцыя, гаворыцца далей у камюніке, зрабіла налёт на Бенгазі. На мазу сярод ваенных збудаванняў узнікла некалькі вялікіх пажараў.

* * *

Ва Усходняй Афрыцы, у Абісініі, баі адбываюцца пераважна ў раёне азёр, на поўдзень ад Адыс-Абебы. Згодна камюніке англійскага камандвання, у гэтым раёне разгарнулася жорсткае сражэнне, у часе якога італьянцы прадпрынялі контратакі пры падтрымцы танкаў. Англійскія войскі, гаворыцца далей у камюніке, захапілі многа палонных. У зводцы італьянскага камандвання паведамляецца, што ў вобласці Гала - Сідамо дзве італьянскія калоны звярнулі ў бегства англійскія часці. У часе другой атакі італьянскія каланіяльныя атрады нанеслі сур'ёзныя страты англійскім войскам. Англійская авіяцыя, указваецца ў камюніке камандвання англійскіх паветраных сіл на Бліжнім Усходзе, падвергла бамбардыроўцы пазіцыі італьянцаў у раёне Дэбарэк.

У Сірыі англійскія самалёты бамбардыравалі і абстралялі з кулямётаў нафтасховішча ў Бейруце.

5 чэрвеня (ТАСС).

ПРАДСТАЯЧАЕ ПАСЯДЖЭННЕ АЎСТРАЛІЙСКАГА ВАЕННАГА СОВЕТА

ЛОНДАН, 5 чэрвеня (ТАСС). Сіднейскі карэспандэнт агенцтва Рэйтэр перадае, што сёння адбудзецца чарговае пасяджэнне аўстралійскага ваеннага совета. На гэтым пасяджэнні лейбарысты— члены совета паставяць на абгаварэнне пытанне аб стратах аўстралійскіх войск на востраве Крыт, а таксама патрабуюць ад урада паведаміць дыслакацыю ўсіх аўстралійскіх узброеных сіл. Адзін з лейбарысцкіх членаў совета Бізлі заявіў, што аўстралійскі народ з вялікім беспакойствам аднёсся да заявы ваеннага міністра Спендэра аб стратах аўстралійскіх войск на востраве Крыт. «Цалкам недапушчальна, — прадаўжаў Бізлі, — што нашы войскі панеслі страты ў выніку адсутнасці дастатковай колькасці снаражэння і неабходнай падтрымкі з паветра. Страты, панесеныя аўстралійцамі на востраве Крыт, павінны быць апошнім урокам для тых, хто абавязан забяспечыць становішча, пры якім нашы салдаты могуць сражацца ў нармальных умовах. У будучым аўстралійскі ўрад павінен патрабаваць ад урада Англіі гарантый таго, што аўстралійскія войскі будуць мець дастатковую падтрымку з паветра».

ЗАМЕЖНАЯ ХРОНІКА

У сувязі з недахопам фуража англійскі ўрад распрацаваў план частковага скарачэння пагалоўя жывёлы ў Англіі.

* * *

Кіраўнікі нацыянальнай абароны ЗША звярнуліся да прадстаўнікоў нафтавай прамысловасці з заклікам павялічыць вытворчасць авіяцыйнага бензіну на 25 працэнтаў.

* * *

З Гібралтара вышла транспартнае судно, маючы на барту 1.500 эвакуіруемых асоб грамадзянскага насельніцтва. У Гібралтар прыбываюць англійскія ваенна-марскія і паветраныя падмацаванні.

* * *

Большасць англійскіх жанчын і дзяцей ужо эвакуіравана з Кіпра ў Паўднёвую Афрыку. Грамадзянскае насельніцтва Кіпра перасяляецца ўглыб вострава.

* * *

У Палесціну для перагавораў з камандуючым англійскімі войскамі ў Палесціне генералам Вільсонам прыбыў генерал дэ Голь.

* * *

Ваеннае міністэрства ЗША пасылае на Філіпінскія астравы і Гавайскія астравы вялікую колькасць лётчыкаў. 116 афіцэраў авіяцыі ў бліжэйшы час накіроўваюцца на ціхаакіянскія базы ЗША.

* * *

Бразільскі ўрад забараніў стварэнне ў Сан-Паўло негрыцянскай арганізацыі «Саюз неграў Бразіліі». (Негры складаюць амаль палову насельніцтва Бразіліі).

* * *

Прадстаўнікі партыі вафд адмаўляюцца ўвайсці ў састаў новага егіпецкага ўрада. Вафдысты ставяць умовай уваходжання ў састаў нацыянальнага ўрада — правядзенне ўсеагульных выбараў. Прадстаўнікі другіх егіпецкіх партый лічаць немэтазгодным правядзенне выбараў у ваенны час.

5 чэрвеня (ТАСС).

У мастака М. В. Несцерава

Выдатнаму рускаму мастаку Міхаілу Васільевічу Несцераву 79 год. Але па знешнасці ён унаўне бадзёры. Разумныя пранікальныя вочы яго глядзяць на свет зусім па-маладому.

Вучань Перова, сучаснік і прыяцель Васнецова, Левітана, Серова і іншых выдаючыхся майстроў кісці, Несцераў разам з тым — наш сучаснік, сапраўдны совецкі мастак. Яго палотны ўпрыгожваюць залы карцінных галярэй і музеяў Масквы і Ленінграда. Тысячы людзей любуюцца славутымі «несцераўскімі пейзажамі». Мастак з цудоўнай прастатой перадае пяшчотную прыгожасць рускай вясны, чароўнасць роднай прыроды.

За выдаючуюся работу — партрэт І. П. Паўлава — М. В. Несцераў удастоен звання лаўрэата Сталінскай прэміі.

Міхаіл Васільевіч расказвае аб сваёй рабоце над гэтым партрэтам. Пазнаёміў яго з Паўлавым акадэмік Северцаў, выдатны партрэт якога, належачы кісці Несцерава, добра ведаюць наведвальнікі Трэцьякоўскай галерэі. Сустрэча з Паўлавым адбылася ў 1930 годзе. Яна зрабіла на мастака незабыўнае ўражанне. Несцераў быў літаральна пакораны самабытнасцю і непасрэднасцю натуры вялікага вучонага, яркасцю яго мыслей, глыбінёй аналізу, страснасцю і сілай перакананняў.

Яны здружыліся. Несцераў некалькі раз прыязджаў у Колтушы, на біялагічную станцыю, якая тады толькі адбудоўвалася. Доўгія бяседы з вучоным далі мастаку магчымасць скласці ясную і вычэрпваючую характарыстыку сваёй будучай мадэлі. Але работа далася нялёгка.

Партрэт усім спадабаўся, не задаволіўшы толькі аднаго чалавека. Гэта быў сам Несцераў. Тады-ж ён рашыў, што работа над партрэтам Паўлава яшчэ ўпераздзе.

Міхаіл Васільевіч успамінае зараз аб тых захапляючых бяседах, якія ён вёў з Паўлавым у час сваіх частых прыездаў у Колтушы. Вялікі фізіёлаг вельмі любіў мастацтва. У яго кабінеце было многа карцін. У час бясед паміж Паўлавым і Несцеравым завязваліся цікавыя спрэчкі. Строгі аналітык, Паўлаў аддаваў перавагу розуму ў мастацтве. Несцераў, наадварот, адстойваў «прымат» пачуцця...

У 1935 г. Несцераў рашыў, нарэшце, прыступіць да работы над новым партрэтам Паўлава.

—Гэта была надзвычай складаная задача,—успамінае Міхаіл Васільевіч,— трэба было ні на мінуту не забываць, што мы — старыкі. што нам абодвум у агульнай складанасці больш 150 год. Неабходна было шкадаваць маю мадэль. І апрача таго, хто ведаў рухавую, неспакойную натуру Івана Пятровіча, той лёгка можа сабе ўявіць, як цяжка было яго прымусіць спакойна пазіраваць.

Быў знойдзен выхад. Штодзённа раніцай Паўлаў выслухваў даклад свайго намесніка. У такія мінуты Іван Пятровіч знаходзіўся ў адносна спакойным становішчы; гэты час і выбраў мастак для работы. Ён увекавечыў манеру Паўлава сядзець за сталом з працягнутымі ўперад рукамі. У мінуты напружанасці кісці яго рук мімавольна сціскаліся. Хвалюючыся і спрачаючыся, ён нязменна прыгаварваў: «Вось, якая справа! Вось якая справа!». Пры гэтым яшчэ мацней сціскаў свае кулакі.

Такім М. В. Несцераў і запячатлеў вялікага вучонага. Такім яго цяпер па партрэту ведае ўся краіна.

На работу спатрэбілася 25 сеансаў. У якасці фона быў выбран выгляд будуючыхся Колтушэй. Такое было жаданне самога Паўлава.

Несцераў успамінае сваю апошнюю сустрэчу з Паўлавым. Мастак уязджаў у Маскву. Развітаўшыся з вучоным, ён моцна з ім расцалаваўся і паспешліва, хвалюючыся, пачаў спускацца з лесніцы. У гэты час Паўлаў з уласцівай яму імклівасцю выбег на пляцоўку лесніцы і пракрычаў услед: «Чакаю вас у Колтушах будучым летам. Мы яшчэ з вамі да 100 год пражывем!».

— Новаму спатканню не суджана было адбыцца, — з смуткам гаворыць мастак, — сваёго вялікага прыяцеля мне прышлося наведаць ужо на Волкавых могілках.

Як і ў партрэце Паўлава, ва ўсіх астатніх работах Несцерава здзіўляе глыбокае пранікненне ва ўнутраную істоту ізабражаемага твару. Гэта ў поўным сэнсе слова псіхалагічныя партрэты. Мастак ізабражае толькі тых, хто поўны жыццёвай энергіі, хто гэту энергію ператварае ў магутны творчы парыў. Такі, між іншым, і партрэт совецкага скульптара — лаўрэата Сталінскай прэміі В. І. Мухінай. Яна ізабражана ў працэсе творчай працы. Яе любоў да мастацтва ёсць у той-жа час поўная, пераліваючаяся праз край любоў да жыцця. Так характарызуе жанчыну-скульптара сам Несцераў.

— Ад свайго настаўніка мастака Перова я прабаваў пераняць майстэрства, засвоіць яго благародныя мастацкія традыцыі, метад,—гаворыць М. В. Несцераў. — Але затым пайшоў ужо сваім, самастойным шляхам. Я палюбіў чалавека жывога, пастаянна шукаючага, ствараючага. Такіх людзей я шукаў. Шукаў і знаходзіў.

М. В. Несцераў уважліва сочыць за развіццём совецкай жывапісі. Ён любоўна адгукваецца аб маладой мастацкай порасці і гаворыць аб вялікіх, невычарпальных магчымасцях развіцця мастацтва ў нашай краіне.

І. РОДЗІН.

Масква.

АД'ЕЗД П. ТІСО З МАСКВЫ

4 чэрвеня выехаў з Масквы Надзвычайны Пасланнік і Паўнамоцны Міністр Славакіі Г. Ф. Тісо.

На Беларускім вакзале Г. Ф. Тісо праводзілі: Загадчык Пратакольнага Аддзела НКЗС тав. В. Н. Баркоў, члены дыпламатычнага корпуса і састаў Славацкай Місіі.

Адбыўся фінал Акруговага кроса ЗахАВА імені К. Е. Варашылава.
НА ЗДЫМКУ: удзельнікі кроса на дыстанцыю 1000 метраў.

Палажэнне аб профсаюзна-комсамольскім кросе

1. Профсаюзна-комсамольскі крос мае сваёй задачай масавае прыцягненне працоўных да заняткаў фізічнай культурай, здачу імі норм комплекса ГПА па бегу.

2. Удзельнічаць у кросе могуць рабочыя, служачыя, калгасная моладзь, навучаючыяся навучальных устаноў, школ, рамесленых і чыгуначных вучылішчаў, прайшоўшыя неабходную трэніроўку і дапушчаныя ўрачом па стану свайго здароўя да ўдзелу ў спаборніцтвах.

Заўвагі: 1. Навучаючыяся навучальных устаноў удзельнічаюць у кросе пасля здачы экзаменаў.

2. Асобы, не маючыя належнай трэніроўкі, да ўдзелу ў кросе не дапускаюцца.

3. Крос праводзіцца па наступнай праграме:

А) Юнакі і дзяўчаты

Дыстанцыі	Юнакі		Дзяўчаты	
	Здана	Выдатна	Здана	Выдатна
500 метраў	—	—	2 м. 05 с.	1 м. 55 с.
1000 метраў	3 м. 45 с.	3 м. 30 с.	—	—

Б) мужчыны і жанчыны

Дыстанцыі	Мужчыны			Жанчыны		
	16—30 год	31—40 год	41 і старэй	16 25 год	26—32 год	32 годы і старэй
500 метраў	—	—	—	1 м. 55 с.	2 мін.	2 м. 10 с
1000 метраў	3 м.25 с.	3 м. 35 с.	3 м.45 с.	4 м. 20 с.	4 м. 30 м.	4 м. 50 с.
3000 метраў	12 м.15 с.	12 м. 30 с.	12 м.45 с.	—	—	—

4. Спаборніцтвы па бегу праводзяцца згодна правілаў Усесаюзнага камітэта па справах фізкультуры і спорта пры СНК СССР і ўмоў комплекса ГСА.

5. Улік рэзультатаў кроса вядзецца па абсалютных лічбах колькасці ўдзельнікаў у кросе і колькасці здаўшых адпаведныя нормы.

Заўвага: Удзельнікамі кроса лічацца толькі асобы, закончыўшыя дыстанцыі.

6. Для вызначэння спартыўнага таварыства і профарганізацыі, паказаўшых лепшыя рэзультаты ў спаборніцтвах, усе спартыўныя таварыствы і профарганізацыі, не маючыя спартыўных таварыстваў, разбіваюцца на 6 груп у залежнасці ад магутнасці структуры. У кожнай з шасці груп першынства вызначаецца самастойна.

7. Абласныя, краявыя і рэспубліканскія камісіі, ЦК саюзаў і ЦС спартыўных добраахвотных таварыстваў 18, 25 чэрвеня і 3 ліпеня інфарміруюць ВЦСПС, ЦК ВЛКСМ аб колькасці ўдзельнікаў кроса, колькасці здаўшых нормы ГСА і колькасці ўдзельнічаўшых комсамольцаў, а не пазней 10 ліпеня абласныя, краявыя і рэспубліканскія камісіі, ЦК профсаюзаў і ЦС спартыўных таварыстваў прадстаўляюць матэрыялы аб выніках кроса.

Супроць раздування адміністрацыйна-гаспадарчых штатаў у калгасах

Барацьба супроць раздування адміністрацыйна-гаспадарчых штатаў у калгасах з'яўляецца важнейшым мерапрыемствам у справе забеспячэння поўнацэннага працадня калгаснікаў. Аднак гэтага не разумеюць у радзе калгасаў Жабінкаўскага раёна.

Згодна статута сельскагаспадарчай арцелі, у тых калгасах, дзе ёсць толькі адна паляводчая брыгада, кіраўніцтва ёю ажыццяўляе старшыня праўлення. Між тым у калгасе імені Сталіна, Глыбокаўскага сельсовета, не гледзячы на тое, што маецца адна брыгада, ёсць вызвалены ад палявых работ брыгадзір. Зразумела, што старшыня праўлення і брыгадзір не нагружаны поўнасцю работай. У выніку дарэмна растрачваюцца працадні.

Аналагічнае становішча і ў калгасе «1-е мая». Тут таксама адна паляводчая брыгада, якой кіруе спецыяльна вызначаны брыгадзір, а не старшыня праўлення.

В. Шурмялёў.

інструктар-бухгалтар Жабінкаўскага райземаддзела.

Нам. адказнага рэдактара С. Т. МАРЧЭНКА

СЁННЯ Ў КІНОТЭАТРАХ

Кінотэатр 1 МАЯ
ФРАНТАВЫЯ ПАДРУГІ
Пачатак сеансаў 5, 7, 9, 11.

Кінотэатр „КІМ"
ТАЯМНІЧЫ ВОСТРАЎ
Пачатак сеансаў 5, 7, 9, 11.

БРЭСЦКАЯ ШВЕЙНАЯ ФАБРЫКА

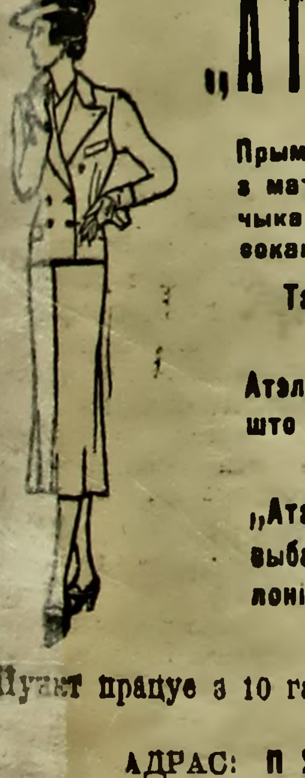

„АТЭЛЬЕ МОД"

Прымае індывідуальныя заказы з матэрыялу фабрыкі і заказчыка, работа выконваецца высокакваліфікаванымі майстрамі.

Тэрмін выканання заказа 15 — 20 дзён.

Атэлье рыхтуе паўфабрыкаты, што забяспечвае выкананне заказа ў 5 дзён

„Атэлье Мод", мае вялікі выбар тэкстыля, маскоўскія і ленінградскія журналы на сезон 1941 года.

Пункт працуе з 10 гадзін да 7 гадзін вечара з абедзенным перапынкам з 2 х да 3-х гадзін.

АДРАС: ПУШКІНСКАЯ 7, ТЭЛ. 4-68.

ДЫРЭКЦЫЯ

ГОРТЭАТР — 7 ЧЭРВЕНЯ

Гастролі тэатра музыкальнай камедыі БССР

УЗАЕМНАЕ КАХАННЕ

Музкамедыя ў 3-х дзеях.

Тэкст Рубінштэйна. Музыка Каца.

Пачатак у 9 гадзін вечара.

Каса адкрыта з 12 да 3 гадз. дня і з 5 да 9 гадз. 30 мінут вечара.

Брэсцкая мылаварная арцель „СЕРП І МОЛАТ"

купляе

розныя бутэлькі

для чарніла у неабмежаванай колькасці па дзяржаўных цэнах.

Прыём бутэлек кантора арцелі: г. Брэст, вул. Совецкая № 162, тэл. № 590

Цагельнаму заводу № 6 у Гершонах

ПАТРАБУЕЦЦА

тэхнік-будаўнік на пасаду прараба па капітальнаму будаўніцтву і рабочыя.

За даведкамі просьба звяртацца ў кантору па тэл. 688.

Аддзел кадраў

У АДДЗЕЛ АБ'ЯЎ АБЛАСНОЙ ГАЗЕТЫ

„ЗАРА"

Звaніце па тэлефону № 615

Штодзённа ад 9 гадзін раніцы да 17 гадз. 30

Лекцыі і кансультацыі

Ў дапамогу вывучаючым марксізм-ленінізм, якія будуць трансліравацца па радыёстанцыях РВ-10 імені СНК БССР і РВ-95 у чэрвені мес. 1941 г.

7 ЧЭРВЕНЯ, СУБОТА

20 гадзін 00 мінут — Кансультацыя — „Соцыялістычны план — вялікі сродак барацьбы за далейшае ўмацаванне гаспадарчай і абароннай магутнасці краіны".

10 ЧЭРВЕНЯ, АЎТОРАК

11 гадзін 00 мінут — Лекцыя з цыкла „Усеагульная гісторыя" — „Грэка-персідскія войны і ўзнікненне Афінскай марской дзяржавы".

20 гадзін 15 мінут — Лекцыя аб кнізе Маркса і Энгельса — „Маніфест комуністычнай партыі" (другая лекцыя).

11 ЧЭРВЕНЯ, СЕРАДА

20 гадзін 15 мінут — Лекцыя — „Народнагаспадарчы ўлік і яго значэнне ў барацьбе за развіццё соцыялістычнай эканомікі".

12 ЧЭРВЕНЯ, ЧАЦВЕР

11 гадзін 00 мінут — Лекцыя з цыкла „Гісторыя СССР" — „Падрыхтоўка і правядзенне Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі".

13 ЧЭРВЕНЯ, ПЯТНІЦА

20 гадзін 15 мінут — Лекцыя — „Марксісцкі філасофскі матэрыялізм".

14 ЧЭРВЕНЯ, СУБОТА

20 гадзін 00 мінут — Кансультацыя — „Аб рабоце таварыша Сталіна „Марксізм і нацыянальнае пытанне".

17 ЧЭРВЕНЯ, АЎТОРАК

11 гадзін 00 мінут — Лекцыя — „Партыя большэвікоў на чале ўлады".

18 ЧЭРВЕНЯ, СЕРАДА

20 гадзін 15 мінут — Лекцыя — „Гістарычны матэрыялізм".

20 ЧЭРВЕНЯ, ПЯТНІЦА

20 гадзін 15 мінут — Прамова таварыша Сталіна на нарадзе гаспадарнікаў — „Новая абстаноўка — новыя задачы гаспадарчага будаўніцтва".

21 ЧЭРВЕНЯ, СУБОТА

20 гадзін 00 мінут — Кансультацыя „Капіталістычная і соцыялістычная прадукцыйнасць працы".

24 ЧЭРВЕНЯ, АЎТОРАК

20 гадзін 15 мінут — Лекцыя — „БССР у перыяд індустрыялізацыі народнай гаспадаркі".

25 ЧЭРВЕНЯ, СЕРАДА

20 гадзін 15 мінут — Лекцыя — „Рэжым эканоміі і яго значэнне для развіцця народнай гаспадаркі краіны".

26 ЧЭРВЕНЯ, ЧАЦВЕР

11 гадзін 00 мінут — Лекцыя з цыкла „Гісторыя СССР" — „Барацьба за ўмацаванне Совецкай улады", „Брэсцкі мір".

27 ЧЭРВЕНЯ, ПЯТНІЦА

20 гадзін 15 мінут — Лекцыя — „Барацьба большэвікоў супроць ліквідатараў і адзавістаў".

28 ЧЭРВЕНЯ, СУБОТА

20 гадзін 00 мінут — Кансультацыя „Роля грошай і крэдыта пры соцыялізме".

Брэсцкі абл. радыёкамітэт

Тыраж 18000. Адрас рэдакцыі: Брэст, вуліца Совецкая і Пушкінская № 15 28 (2-гі паверх). Тэлефоны: адказнага рэдактара — 1-17, нам. адказнага рэдактара — 7-66 ... сакратара і аддзела пісем № 615 ... Друкарня ім. Варашылава. УД-1023